

INFACTO

TUOTANTOTALOUDEN OPISKELIJALEHTI

Toimitus:

Julkaisija:

TTY:n Tuotantotalouden kiltä Indecs

Kustantaja:

Indecs

indecs@students.cc.tut.fi

Päätoimittaja:

Emilia Mattila

Taitto:

Emilia Mattila

Toimittajat:

Jussi Hienonen	jussi.hienonen@tut.fi
Jarkko Järvenpää	jarkko.jarvenpaa@tut.fi
Tommi Kinossalo	tommi.kinossalo@tut.fi
Jukka Koivisto	jukka.t.koivisto@tut.fi
Mikko Kuitunen	mikko.kuitunen@tut.fi
Johan Kurka	johan.kurka@tut.fi
Emilia Mattila	emilia.mattila@tut.fi
Markus Mertanen	markus.mertanen@tut.fi
Tuomas Määttä	tuomas.maatta@tut.fi
Heini Niemi	heini.niemi@tut.fi
Pekka Paaskunta	pekka.paaskunta@tut.fi
Sami Pekkola	sami.pekkola@tut.fi
Jerno Rantanen	jmr@iki.fi
Antti Roiha	antti.roiha@tut.fi
Juhana Vaurio	juhana.vaurio@tut.fi

Vierailevat tähdet:

Róbert Németh

Sanna Hilden

Jakelu:

Indecs

Painopaikka:

TTY-paino, Tampere

Painomäärä:

170 kpl

.....

Kansikuvat:

Kuva ylhäällä vasemmalla: Tuta -02 käytti haalaritiimin rahat Riikassa.

Ylhäällä oikealla: Pikkujouluksaunalla oli kova hulina.

Alhaalla: Case Konserni hoiteli homman kotiin jäynäkisassa.

Päätoimittajalta

Hou hou!

Niin se joulukin sieltä tulla jollotaa ja sen mukana myös ihana tunne siitä että tentit ovat taas takanapäin. Tai ainakin osa niistä. Samaan hengenvetoon on myös todettava, että tämän päätoimittajan kausi vetelee viimeisiään ja tammikuussa tälle pallille nousee taas uusi päällepäsmäri. Vaikka lehden väsääminen ei aina ihan ruusuilla tanssimista ole ollutkaan, on silti ehkä pikkuisen ikävä jättää pestiä, etenkin nyt kun pahimpien karikoitten ohi on oppinut luovimaan.

Tässä lehdessä yhtenä suurena teemana on maailmanmatkailu. Ensin pääsette tutustumaan muutamien rämäpäisten opiskelijoiden Euroopan kierrokseen. Takuuvarmaa viihdettä! Seuraavaksi kuulemme terveisiä maailman toiselta laidalta, Meksikosta. Kolmas matkakertomus on visuaalisesti kaunis tarina tuta-02:n reissusta Riikaan.

Lisäksi lehdessä on kertomuksia excuilta. Tämä syksy olikin varsin vireää yritysvierailujen suhteen. Myös TIMES:n paikalliskarsinnoista on reportaasi tässä lehdessä. Lopuksi saamme tutustua jälleen yhteen laitoksen henkilökunnan jäseneen sekä lukea kuulumisia Ruukin tutalaisilta.

Mukava lukupaketti on siis jälleen käsissäsi. Se kannattaa ottaa vaikkapa matkalukemiseksi lähtiessäsi äidin luokse joulua viettämään. Äläkä unohda Infactoa myöskään ensi vuonna, sillä uudet kujeet ja uusi päätoimittaja odottelevat vuoroaan.

Toivotan omasta puolestani rauhallista joulua ja riehakasta uutta vuotta!

Emilia Mattila

Infacto 4/2004

Joka Infactossa

- 4 Puheenjohtajan palsta
- 16 In Fact

Kansainvälisyys

- 7 International Student at TUT

Tutalaiset maailmalla

- 8 Maailmanmatkailua - Tutalaiset Goes Europe, Tour 2004
- 10 Menolippu Meksikoon
- 12 Indecin vuosikurssi 2002 Riikassa 13.-16.11.2004

Artikkelit

- 5 TIMES-paikalliskarsinta Tampereella
- 6 Excu Tamrocille
- 18 Venture Capitalismin lyhyt oppimäärä
- 20 Sielunvihollinen
- 21 Case Konserni - Vuoden 2005 teekkarijännäjä

Esittelyt

- 23 Sanna Hildénin elämän aakkosia
- 25 Työelämää Ruukilla tutalaisen silmin

Caseja ratkottiin TIMES:ssa 26.10. s. 5

Tällaisilla häkkyröillä Konserni huijasi poloisia kyltereitä. s. 21

Paikallisia "herkkuja" Riikassa. s. 12

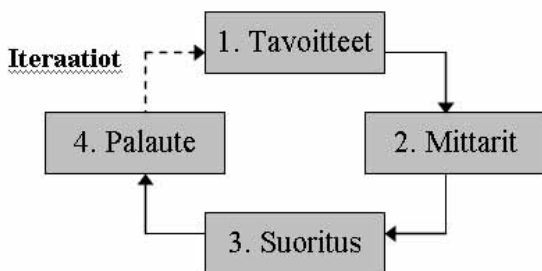

Pikkujoulusaunalla oli tunnelmaa. Indecs ja Infacton toimitus toivottavat jäsenilleen erittäin rentouttavaa joulua!

Puheenjohtajan palsta

Kuinka minä pärjäsini?

Tämä on allekirjoittaneen viimeinen pj:n palsta tässä julkaisussa. Se viestii siitä, että olen puheenjohtajan taipaleeni ehtoopuolella. Olen siinä ikävässä tilanteessa, jossa pitäisi pystyä saamaan selville kuinka vuosi on kulunut. Erityisesti olen kiinnostunut oman suoritukseni tasoon puheenjohtajana. Alla on esitetty yksinkertainen prosessikaavio, jonka kautta asioita peilataan jatkossa.

Oman toimintansa reflektointi on yleensä hankalaa. Tapauksissa, jossa toiminnastaan saa palautetta eksplisiittisesti, voi tuloksiaan suoraan verrata omiin tavoitteisiinsa. Tällöin on helpompi todeta joko päässeensä tavoitteisiinsa tai sitten ei. Tällaisesta tapauksesta esimerkkinä voisi toimia tenttitilanne. Tenttijällä on omat tavoitteensa, joiden mittarina toimii tentin arvosana. Kun tentintarkastaja antaa tuomionsa, voi tenttijä välittömästi arvioida omaa suoritustaan.

Olen kuitenkin kiinnostunut pohtimaan omaa toimintaani Indecsin puheenjohtajana, joten nyt ei ole mahdollista saada selkeää eksplisiittistä palautetta; on tyydyttävä implisiittiseen palautteeseen, jota sitäkään ei liiemmin ole odotettavissa. Asetelma ei näytä muutenkaan kovin hyvältä – minulla ei ollut mitään selviä tavoitteita peeji-kaudelleni. Puhumattakaan konkreettisista mittareista, jotka kertoisivat tavoitteiden saavuttamisesta.

Johtuen mm. em. seikoista, suoritukseni puheenjohtajana perustui pääosin intuitioon. Yhtäältä se oli voimavara, etten ollut sitonut päätöksiäni etukäteen. Toisaalta se vähensi

ennustettavuutta ja toimintani läpinäkyvyyttä. En osaa vielä käänsanoa, oliko käyttämäni metodi hyvä vai huono. Ainakaan palautetta en liiemmin saanut kummankaan väittämään taakse. Voiko tästä vetää johtopäätöksen

siitä, että jämäkämällä tavoitteenasetannalla ja mittareiden luomisella olisi saavutettavissa selkeämmin observeitava tapa johtaa kiltaa ja sitä kautta paremmin suorituksen tasoa selventävää palautetta tulisi enemmän? Tähän en tässä vaiheessa osaa ottaa kantaa, jos joku osaa vastauksen antaa, toivon pikaista yhteydenottoa J

mikko

Ai niin... Tahdon samalla, kun kerran olen palstatilaa saanut, onnitella Indecsin ensi vuoden hallitusta. Toivon teille erittäin antoisaa hallitusvuotta.

TIMES-paikalliskarsinta Tampereella

Tiistai 26.10.2004 valkeni kosteana ja pimeänä, aivan kuten kyseisenä ajankohtana täällä Euroopan koilliskulmassa saattoi odottaakin. 28 rohkealle tuotantotalouden opiskelijalle kyseinen päivä tarjosi kuitenkin mahdollisuuden ottaa ensiaskel kohti statusta yhtenä Euroopan guruimpana tuta-teekkarina!! Kyseessä oli siis päivä, jolloin ratkottiin Tampereen paikalliskarsinnan nokkimisjärjestys TIMES -casenratkaisukilpailussa.

TIMES (Tournament In Management and Engineering Skills) on Euroopan tuotantotalouden opiskelijoiden järjestön (ESTIEM) organisoima case-kilpailu, jossa nelihenkinen ryhmä ratkoo järjestäjien valitsema, reaaliaikaisen liiketoiminnan ongelmia heijastava case. Paikalliskarsintoja kilpailussa järjestetään syksyn 2004 aikana lukuisia ympäri Eurooppaa, ja näiden kautta voittajaryhmät etenevät semifinaalitapahtumaan, joita ensi keväänä on yhteensä kahdeksan. Jokaisen semifinaalin voittajatiimi saa luonnollisesti paikan kesän 2005 TIMES-finaaliin Sveitsissä. Finaalin taitavimmille case-ratkoojille on ansaitun gloorian lisäksi finaalin pääsponsorin Roland Berger yleensä tarjonnut harjoittelupaikkaa.

Tampereen paikalliskarsinnan tuomaristoon oli kolmen arvovaltaisen akateemisen edustajan lisäksi saatu houkuteltua yksi konsultti ja yksi manager Bearing Point – konsulttiyhtiöstä, joka samalla toimi karsintamme yksinoikeutettuna pääsponsorina. Ennen tuomarien astumista parrasvaloihin oli kilpailijoiden päivä kuitenkin jo täydessä vauhdissa. Porrastetusti aamukahdeksasta aloittivat ryhmät omissa tiloissaan uuvuttavan urakan Kiinan colamarkkinoiden ristiriitojen ratkaisemiseksi. Seuraavat noin neljä tuntia kuluivatkin joukkueilla siivellä, kun jokainen sekunti oli käytettävä hyväkseen tuomariston hullaannuttavan ratkaisun aikaansaamiseksi. Kalvotusseja, kalvoja, sanakirjan sivuja, väittelyitä, analyysejä, synteesejä, swotteja, porttereita... Verta, hikeä ja kyyneleitä!! Tässä kilpailussa lähes kaikki keinot olivat sallittuja.

Lopulta noin kello 13 olivat ensimmäiset kilpailijat ulos luolistaan ja tuomaristokin oli hionut

strategiansa voittajan löytämiseksi. Seitsemän 17 minuutin presentaation jälkeen olivat kaikki ryhmät saaneet mahdollisuutensa vakuuttaa tuomaristo ylivoimaisuudestaan. Nyt oli tuomariston vuoro päättää, mikä ryhmä oli esityksellään tuottanut suurimman Customer Perceived Valuen heidän näkökulmastaan. Olisiko avain voittoon globalisoituminen tai kenties yritysostot? Vakuuttiko tuomariston analyttinen toimialatarkastelu vai innovatiivinen kasvustrategia? Ehkäpä ratkaiseva niitti oli kaikista puhtain perisuomalainen rallienglanti, jota sitäkin esityksien myötä saatiin kuulla

Tiukan mutta reilun kilpailun tuloksena voittajajoukkueeksi selvisi tiimi nimeltä Positiimi, airoissaan Lasse Niinivuori, Olli Kellokumpu, Ilari Kujala ja Henrik Löfberg. Konsernin pojat (etumerkeiltään Mikko, Myllis, Tuukka ja Juhana) seurasivat hiuksenhienon eron perässä kakkosena ennen Members Of The Board:in karpaaseja (kuvassa ratkaisemassa casea).

Euroviisumaisen jännittävään "tuloslähteyksen" ja Bearing Pointin yritysesittelyn

jälkeen oli katsojien päivä TIMES:in tiimoilta paketissa, mutta kilpailijat ja sponsorin edustajat jatkoivat rankan urakan jälkeen ansaitulle illalliselle. Ruokailun lomassa käytiin tiukoja keskusteluja oikeista ja vääristä ratkaisuista, ja katkerat kommentit lentelivät tiuhaan ympäri ruokasalia. Edettäessä kohti jälkiruokaa tunnelma kuitenkin rentoutui, ja lopulta tunturipurojen raikkaudesta nauttiessa lensi läppä jo tuttuun tuta-teekkarimalliin!! Illallinen päättyi Bearing Pointin edustajien mielenkiintoiseen presentatioon, jonka aikana salissa syntyi rennon leppoisa kyselytuokio konsulttibusneksen koukeroista tyyliin: "Onko teillä paljon dippainssejä töissä, vai VAAN jotain KTM:iä?!"

Illallisen jälkeen oli aika kiittää oivaa sponsoriaamme tuomaroinnista ja illallisesta, mutta itse ilta oli kuitenkin vasta nuori!! Seuraavaksi oli aika huuhtoa tappion kirpeät kyyneleet kurkusta alas saunan lauteilla voittajien nauttiessa siellä olostaan. Tarina tästä eteenpäin on kuitenkin sitten jo toinen juttu...!!

Toimittaja: Antti Roiha

EXCU TAMROCKILLE

Voiko teekkari enää lähemmäs autuutta päästä kuin Sandvik Tamrockille ihastelemaan valtavia poraus- ja kivenmuokkauslaitteita? Tutalaisen tapauksessa tyydytys löytyy ehkä tilinpäätöksen lehdistä, mutta toki isot koneet herättävät paatuneimmassakin strategissa kipinän villistä kone-teekkarin elämästä.

Tulevan puheenjohtajamme Juhana Vaurion luotsaamana 16-henkinen excursoryhmämme siis suuntasi 23.11. kohti Myllypuron teollisuusaluetta ja perinteikästä Sandvik Tamrockin tehdasta. Kuten nimestä voi päätellä, yhtiön juuret ovat tutun ja turvallisen Tampereen lisäksi Ruotsissa Sandvik-konsernissa. Toiminta aloitettiin Tampellan suojissa sotien jälkeen ja nimi Tamrock otettiin käyttöön 60-luvun lopulla. Nykyisen muodon yhtiö on saanut vuoden 1997 yrityskaupan jälkeen, jolloin Sandvik Ab osti koko Tamrockin osakekannan. Sandvik Tamrock kuuluu nykyisin Sandvik Mining and Construction –liiketoimintayksikköön ja tekee kaikenlaisia kiven käsittelyyn ja poraukseen liittyviä laitteita niin maanalaisiin kuin maanpäällisiinkin olosuhteisiin. Osittain pitkän historian ja lukuisten yritysostojen myötä Sandvik Tamrockille on kertynyt lukuisia brändejä, jotka näkyvät useina tuotteina ja tuoteperheinä. Kun mukaan liitetään asiakaskohtaiset varusteet ja moduulit, erilaisia kokonaisuuksia voidaan rakentaa lukuisia tyydyttämään sekä kaivos- että rakennusteollisuuden tarpeet. Varsinkin kaivosala on maantieteellisesti jakautunut ympäri maailmaa sijaitseviin keskittyymiin ja rakennusalan ollessa universaalia, on luonnollista, että Sandvik Tamrock pitää liiketoiminta-alueenaan koko maailmaa.

Vierailumme isännän, tuotepäällikkö Ilkka Lahdelman, kerottua pääpiirteitä yhtiön toiminnasta jokaisen vieraan mielessä jo siinteli into päästä näkemään ja kokeilemaan 50 tonnin painoisia ajopelejä. Ennen tutustumista tuotantoon ja kokoonpanoon edessä oli kuitenkin ruokailu.

Tuotannon kehitysinsinööri Petri Liljaranta päästettiin elementtiinsä, kun kierros kokoonpanossa alkoi. Sandvik Tamrock on ulkoistanut suurimman osan tuotannostaan. Vain ainoastaan porakonetekniikan osaaminen on pidetty talossa. Kokoonpano on asiakasohjautuvaa, eikä varastoon valmistusta tapahdu. Alihankkijat vastaavat moduulien riittävydestä, jolloin toimitusvarmuus korostuu. Esimerkkinä mainittakoon, että asiakastilauksesta koneen toimitukseen menee noin nelisen viikkoa, josta kaksi viikkoa kuluu kokoonpanossa. Kuten nykyaikaisen työkoneneen kuuluukin, tuote on testattu ja viimeistä piirtoa myöten viimeistelty asiakkaan vaatimusten mukaisesti. Ohjaamon varustetaso

antaa kevyesti vastusta normaalille perheautolle mukavuudessa ja ergonomisuudessa.

Kun kokoonpano oli kaluttu, oli aika siirtyä maan alle. Sandvik Tamrockin yhteydessä on testauspaikat niin maanpäällisille kuin maanalaisillekin koneille. Koekaivos oli vaikuttava paikka, joka erehdyttävästi muistutti bommaria. Kun käytäviä jatkettiin edelleen ja meteli yltyi, olikin aika tutustua kaivosalan korkeaan teknologiaan Automineen. Konsepti on yksinkertainen; kaivoksen koneita ohjataan kauko-ohjauksella turvallisesti maanpäältä, jolloin työturvallisuus paranee hirmuisesti. Idea on yksinkertainen mutta toteutus sitäkin haastavampi. Projektin laajuudesta kertoo se, että siihen on panostettu noin kaksi vuosikymmentä. Sanat eivät riitä kertomaan miltä näytti, kun isoa maansiirtokonetta ohjataan parilla joystickilla, tai kun samainen kone painelee ahdasta tunnelia pitkin kuorman kanssa autopilotti päällä.

Liiasta tekniikasta selvittyämme oli aika siirtyä pohtimaan ominta alaamme. Edessä olivat luennot liittyen globaalin myyntiorganisaation johtamiseen ja hallintaan (divisioonajohtaja Timo Laitinen), tuotekehitykseen osana yrityksen strategiaa (divisioonajohtaja Unto Ahtola) sekä kannattavuuden hallintaan (talousjohtaja Arto Karjalainen). Skaala oli siis laaja ja erittäin mielenkiintoinen. Esiintyjät olivat korkeatasoisia ja keskusteluakin syntyi. Päällimmäisinä mieleen jäi ydinosaamisen hyödyntäminen lähes jokaisella osa-alueella. Kaikki esitellyt aihealueet lopulta pohjasivat Sandvikin Tamrockin ydinosaamiseen ja sitä kautta strategisiin linjanvetoihin.

Lopulta jäljellä oli enää illanvietto, johon ikävä kyllä Sandvik Tamrockin edustajat eivät päässeet osallistumaan isäntäämme lukuun ottamatta. Sauna oli lämmin, juomat kylmiä, eikä muussakaan tarjoilussa ollut moitteen sijaa. Kaiken kaikkiaan jäljelle jäi mielikuva yrityksestä, joka on innokas menestymään, eikä siinä jahdissa suinkaan käänneä selkäänsä uusille osaajille. En ihmettelisi, jos nyt aloitettu hedelmällinen yhteistyö Indecsin ja Sandvik Tamrockin välillä jatkuisi entistä laajempaa tulevaisuudessakin.

Teksti: Jukka Koivisto
Kuva: Tuomas Määttä

Thomas pääsi itse testailemaan tuotteita.

International Student at TUT

Vesi – Víz
Käsi – Kéz
Veri – Vér

I'm always asked, whether I can understand Finnish. Unfortunately, I didn't understand a word, and these words are the only similarities between Hungarian and Finnish language that I know. OK, I'm not a linguist, so there must be

many of them. But it has to sound similar, because Finnish people often said: "You speaks like Finnish people, but I don't understand". Now, I'm studying Finnish. I can understand a several words, but not more. Even I can recognize the weather forecasts from the radio (there are lot of number in them :).

Let me introduce myself. My name is Róbert Németh, as you realized, I come from Hungary to study here as ERASMUS exchange student for a semester. I study information technology as the majority of the exchange students. My field is robotics at home, but I study mobile communication here, because I thought that a Finnish university must be really good in this field :), and I didn't have to be disappointed.

I came here to study something interesting and less theoretic than at home, practice English and see the northern lifestyle. Let me show some detail of them trough my eyes. How a Hungarian guy sees Finland.

The teaching method is quite different here. The first big surprise was the exercises. But it would be better to call them homeworks. At my faculty at home we have none of them. We have exercises as well, but the only different from the lectures, that there are less people in one group. We have to solve problems during the exercises, never at home. The "learning period" of the semester feels like a big-big holyday. And we usually learn really hard during the

"exam period" witch takes six weeks. I don't know witch is the better, but for me, studying a whole year is a bit overwhelming. I always feel that I have no time, but in fact it's not true. I have much more time than at home. And the content of the lectures are really interesting. So I'm completely satisfied that I choose TUT three months ago.

Speaking in English is a pleasure here. It's incredible that almost everybody can speak English. There are just several countries in Europe, where lessons are held in English. It's a nice opportunity for us, international students. And also among the internationals, it's good that the common language is English. I practiced it more during this short period, than previously during my whole life.

And last the most important: I really like Finnish lifestyle. No people hurry, and everybody is really honest. For example students just leave their jacket and backpack on the hooks in the corridors. First it was unbelievable for me. In Hungary it cannot be possible. After a half minute your backpack would disappear. Of course we also have a cloakroom, but with a lady inside who gives you a number of the hook where she hangs your stuff.

Another good Finnish habit, it's not surprising that the sauna. I love it, and practice it as much as I can, mostly here in Mikontalo. Two weeks ago we rented a cottage with my friends. There was no electricity in, but there was a nice sauna heated by wood. That was amazing with the smell of wood and swimming in the lake. Sitting in the sauna I always wondering that Finnish people really knows how to live.

I hope that I managed to show you a part of my feelings about this nice country. It's my pleasure that I'm here, and I can see something different. I advise you if you have a same opportunity, do not miss it! If you think about coming to Hungary, you are warmly welcomed.

Róbert Németh

Maailmanmatkailua – Tutalaiset Goes Europe, Tour 2004

Onko tylsää? Eikö opiskelu nappaa? Onko elämä pelkkää harmaata arkea ja toistuvia rutiineja? Vaikka tuotantotalouden opiskeleminen onkin mitä mukavinta ja teekkarielämä täynnä tapahtumia ja hupaisaakin hupaisempaa oheistoimintaa, on välillä mukava irtautua arjesta oikein toden teolla – olivatpa syyt sitten missä tahansa.

Muistikuvani ovat vielä hieman utuiset, joten en muista suorittimmeko kaveriporukkamme kesken tämän "arjesta irtautumisen" pelkän loman tarpeen varjolla, vai oliko syynä yksinkertaisesti poikkeuksellisen edulliset lennot Tampereelta Lontooseen, ja sieltä Rooman ja Frankfurtin kautta takaisin.

Päätimme kuitenkin hetken mielialojen lähteä reissaamaan Eurooppaan seitsemän hengen porukalla, johon kuului allekirjoittaneen (Pekka Paaskunta) lisäksi Jaakko Marila, Mikko "Ykä" Hakola, Visa Nieminen, Arvi Väänänen, Maria Kankkio ja Mikko "Pena" Tuomela. Ainekset taattuun laatu aikaan oli heitetty soppaan, mutta miltä keitos lopulta maistui?

Keskiviikko 3.11.

Euroopan valtaus alkakoon! Kukaan ei vielä tiennyt mitä tuleman piti, mutta tämä fakta ei tuntunut ketään häiritsevän. Ainoa valmistelu reissua varten oli Penan lähettäminen matkaan jo päivää aikaisemmin tiedustelemaan maastoa ja selviytymismekanismeja.

Lontoo – tuo jokaisen businessmiehen luvattu maa – odotti jo kärsimättömästi saapumistamme keskiviikkoyönä; lentokentän henkilöstö suorastaan repi meidät ulos koneesta ja työnsi keskustaan menevään taksiin. Päätepysäkillämme, Victoria Stationilla, Pena odotti saapumistamme ilmeisen epäselvässä tilassa lauleskellen suomalaisia rivouksia klassikkobiisien melodoiden tahdittamana. Kärkiosastomme tiedustelutehtävä oli selkeästi epäonnistunut, sillä kenelläkään ei ollut hajuakaan majapaikkamme sijainnista. Pidettyämme karttaa tovin väärinpäin ja herätettyämme puoli kaupunkia (n. 4,5 miljoonaa henkilöä) löysimme kuitenkin yösijamme Hyde Parkin kulmilta.

Torstai 4.11

Aamulla itsemme lisäksi heräsi myös kysymys: "Mitä ihmettä me täällä tehdään?". Päädyimme pakollisten nähtävyyksien tarkastelun lisäksi pääosin juopotteluun ja suomalaisruotsalaisen kulttuurin ilmaisemiseen. Suurin osa nähtävyyksistä, kuten Big Ben, London Eye, Piccadilly Circus ja Lamborgini- sekä Ferrariliikkeet saatiin katsastettua melko nopeasti. Muistikuvat illasta hämärtyvät kovaa vauhtia, joten mitä ilmeisimmin päädyimme majapaikkaamme humaltumaan. Pokerin pelaamisen ja Budweiserin turvin saimme rohkaistua olotilaamme sen verran, että uskalsimme lähteä Lontoon yöelämään. Leicester Squarelta löytyikin baareja poikineen. Harmiksemme useimpiin "ravintoloihin" sisäänpääsy vaati kuitenkin suhteellisen selkeää verbaalista lahjakkuutta, ja koska Arvin englanti kuulosti epäilyttävästi erittäin humalaisen britin mongerrukselta, päädyimme torjutuiksi useaan otteeseen. Loppusijoitimme itsemme kuitenkin onnistuneesti Sound-nimiseen teinihelvettiin, jossa nautimme lontoolaisesta minihämemuodista, sekä paikallisista kaljan hinnoista. Neljä puntaa puolikkaasta tuopista, eli 12 euroa 0,5l oluesta. Eihän se ole tyhmä joka pyytää, vaan me, jotka maksamme. Likviditeettikriisimme kulminoituikin n. 150 euron päiväkulutukseen.

Perjantai 5.11

"Ylös ja heti! Ei me tänne asti tultu nukkumaan!", huusi joku mielialuoli yläpunkasta muutaman tunnin yönien jälkeen. Ykä, yleensä se krapulaisin kumppanimme, huudahti samantien iloisena vuoteestaan: "Hei, tiettekö mitä? Ulkomailla ei tuu krapulaa!". Allekirjoitimme kyseisen väitteen yksimielisesti ja lähdimme oitis jatkamaan matkaa. Seuraavana etappina oli kuuluista Ykän hehkuttama nähtävyys, London Dungeon, jonka ristimme meidän kesken "Runkkeon"iksi. Kyseinen paikka on siis paikallinen kauhukabinetti, jossa itsekukin pääsi osalliseksi vatsanpohjaa kutkuttavasta pelkotilasta.

Samalla reissulla kävimme tsekkaamassa Buckinghamin palatsin vahdinvaihtoseremoniat, jotka olivat kieltämättä vaikuttavat. Sitäkin vaikuttavampaa oli kuitenkin tiedusteluryhmä Penan

Tututlaiset maailmalla

suorittama onnistunut kynytys saada nimemme listalle paikallisen yökerhon Skandinavia-bileisiin! Päivä jatkuikin jo eilisestä tuttuun tapaan, eli omien etkojen kautta Leicesterille pippaloimaan. Jokohan seuraavana aamuna olisi pää kipeä...?

Lauantai 6.11

Seuraavana päivänä keskityimme jo innokkaasti seuraavaan matkakohteeseemme, Roomaan! Ennen lentoa ehdimme vielä käydä vähän shoppailemassa, mutta muilta osin Lontoo oli koluttu läpi. Ykän kanssa kuitenkin lupasimme jo toisillemme muuttaa tähän liituroitujen luvattuun maahan, kunhan saisimme opiskelut päätökseen. Roomaan pääsimme vasta myöhään illalla, ja vielä myöhemmin huomasimme akuutin majapaikkatarpeemme. Melkein jo heitimme pyyhkeen kehään, kunnes näimme jumalaisen kyltin:

"Hotell
Reservations
Here". Kuin
ihmeen
kaupalla
saimme
hankituksi
yösi-
kahden
tähden
hotellista
keskustasta.
Normaalisti

tämä olisi maksanut törkeästi, mutta Jaakon särmällä ulkonäöllä ja Penan puhekyvyllä saimme nukkumapaikat edullisesti. Muutamat meistä jo toivoivat hetken lepotaukoja, mutta energisimmät veljemme matkasivat jo kohti lähimmäistä baaria, jossa kohtasimme muunmuassa jo Lontoosta tuttua minihamemuotia, tällä kertaa tosin pöytien päällä tanssivien gogo-tyttöjen päällä. Oli siis selvää, että paikkaa ei voitu vaihtaa edes paloturvallisuutta uhmaavan tungoksen, saatikka sitten 40 asteen lämpötilan vuoksi. Mikot olivat löytäneet henkilökohtaisen taivaansa: Italialaisen baarikulttuurin!

Sunnuntai 7.11

Pitkästä aikaa ehdimme nukkua hieman pidemmät yöunet, kuin ne totutut kolme tuntia. Haaskauksesta riippumatta oli aika siirtyä nähtävyyksien pariin. Colosseum, Piazza Venezia, Forum Romanum, Pantheon, Fontana di Trevi ja kaikki muutkin merkittävät antiikin ajan arkkitehtuuriset ihmeet olivat toinen toistaan mykistävempiä. Mikään kuva ei pysty kuvailemaan näiden kaikille tuttujen nähtävyyksien vakuuttavuutta – ne on koettava itse. Illalla ryhmämme jakaantui kahtia, joista toinen puolisko jäi pelaamaan Jaakon uutta Riski-peliä hotellille ja toinen osasto lähti jälleen yöelämään. Maria hoki baarista kello viiden aikaan tultuaan pari

tuntia lausetta: "Oli hyvät pileet!"; tästä voimme päätellä, että ilta sujui jälle en rattoisasti.

Maanantai 8.11

Kävimme vielä tsekkaamassa läpi Pietarinkirkon ja sen yhteydessä Piazza St. Pietron ja Vatikaanin. Näimme koko komistuksen samalla reissulla sekä ilta- että päivävalaistuksessa, ja tämän lisäksi ihailimme auringonlaskua Pietarinkirkon huipulta. Näky oli jälleen henkäsalpaava, ja kamppaileekin samassa sarjassa muunmuassa Eiffelin tornin näköalojen kanssa.

Illalla päätimme yöpyä Ciampianon lentoasemalla, sillä lento Saksaan lähti aikaisin aamulla. Italialaiset lentokentän vartijat, Carabienerit, jotka ristimme Luigiksi ja Emäpaaviksi, olivat kuitenkin eri mieltä aikeistamme ja hääsivät meidät konepistoolilla ulos useampaan otteeseen. Yö meni rattoisasti pelaten Riskiä, mutta keskimääräinen yöunien määrä väheni samalla takaisin noin kolmen tunnin tasolle.

Tiistai 9.11

Aamulla saavuimme Frankfurt Hahnin lentokentälle, josta päätimme ottaa taksin Saksan vanhimpaan kaupunkiin Trieriin. Sieltä varasimme kolmen tähden hotellin ja ajattelimme, että päivällä käydään hieman shoppailemassa usean kilometrin pituisella kävelykadulla, ja myöhemmin vietetään rattoisa ja mukava yö vällyjen välissä – toisin kävi. Matkalla totesimme useaan otteeseen, että "kerran sitä vain täällä ollaan". Tämä lausahdus antoi käytännössä valtuutukset aivan mihin tahansa epäeettiseen toimintaan. Saksan tapauksessa tämä tarkoitti lukuisia strippibaareja ja jopa erästä homoeroottisvivahteista klbuia – nämä kun olivat ainoita paikkoja auki tiistai-illalla. Elämyksiä, oi elämyksiä...

Keskiviikkona nostimme nokan kohti tuttua ja turvallista Tamperetta. Matkanvarrella totesimme muunmuassa, että viiden kilon käsimatkatavaroiden sekaan mahtuu helposti noin 15 litraa viinaa! Tästä on hyvä jatkaa teekkarielämää Suomessa!

Mitä jäi käteen tuliaisien ja tyhjän pankkitilin lisäksi? Unohtumaton, rahallisesti mittaamattoman arvokas kokemus parhaassa mahdollisessa porukassa, upeissa olosuhteissa ja vielä loistavien säidenkin vallitessa. Lämpimät kiitokset matkaseurasta kaikille osaaottaneille!

Pekka Paaskunta

Menolippu Meksikoon

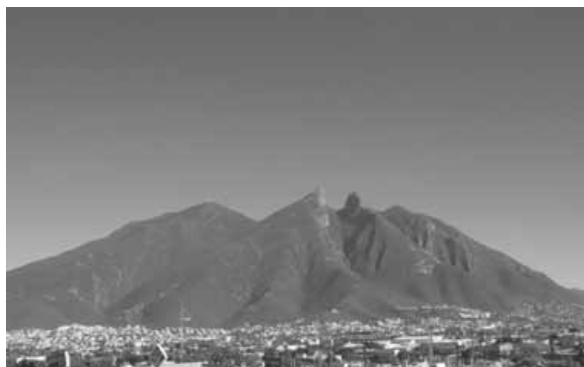
Kuka:
Jarno Rantanen
Missä:
Instituto Tecnológico y de
Estudios Superiores de Monterrey,
México
Milloin:
27.7.2004->

Muistoja ensimmäisistä päivistä

Tiistai 27.7.

27 tunnin matkustamisen jälkeen saavuimme väsyneinä Monterreyn lentokentälle Markuksen kanssa. Muutaman lentokoneessa torkutun tunnin lisäksi pariin vuorokauteen ei ollut tullut nukkuttua.

Lentokentältä otimme taksin puolen tunnin neuvottelun jälkeen halvimpaan hotelliin; meistä kumpikaan ei puhunut sanaakaan espanjaa. Lähestyttäessä hotellia ympäristö vaikutti hieman oudolta, taksikuskin huonolla englannillaan kehotti koko ajan menemään muualle. Päätimme kuitenkin mennä juuri tähän kyseiseen paikkaan, koska olimme saaneet osoitteen lentokentän informaatiotiskiltä.

Monterreyn tunnetuin maamerkki, Cerro de la Silla.

Hotelli osoittautui ihan miellyttäväksi, vesikin alkoi lämmetä suihkussa 20 minuutin jälkeen. Väsyneinä lähdimme vielä lähikauppaan ostoksille. Kadut vaikuttivat varsin oudoilta, mutta ehkä täällä on tapana naisten pukeutua viimeisen päälle...

Pari viikkoa myöhemmin ymmärsimme, että lentokentän infotäti opasti meidät suoraan paikalliselle Zona Rosalle.

Keskiviikko 28.7.

Heräilimme tokkurassa ja lähdimme koululle. Ilmoittautumisen jälkeen pääsisikin jo asuntoon, jonka olimme saaneet järjestettyä jo Suomesta käsin.

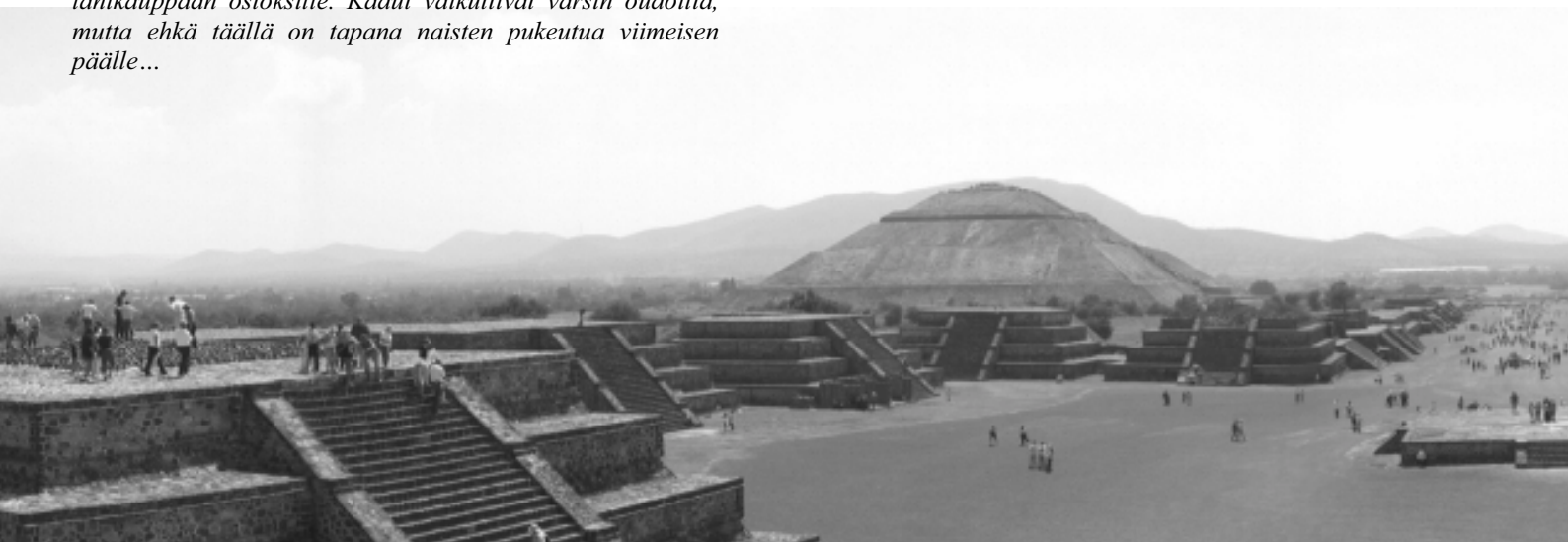
Koulu löytyi, mutta 40+ asteessa talsiminen rinkka ja kassit mukana ei pahemmin maistunut. Näimme koulun Rectorian edessä paikallisen opiskelijan, Pepen. Kassien raahaamiseen kyllästyneinä jätimme tavarat hänen huostaan, kaveri lupasi vahtia niitä kuin omiaan.

Kirjauduimme kouluun sisään ja rupesimme soittelemaan Josélle, jonka kanssa olin jo Suomesta käsin sopinut asunnosta. Uskomattoman säädön jälkeen José ilmaantui paikalle ja vie meidät asunnolle... joka ei todellakaan ole sama, jonka kuvia olimme katselleet netistä. Ilmastointia ei ollut, suoranaista shittiiä oli jokapaikassa ja torakat pyörivät jaloissa. Tämä olikin ilmeisesti neuvottelutaktiikkaa, koska oikeakin kämpä löytyi lopulta, tosin siellä oli ilmeisesti "juuri pari tuntia sitten" tapahtunut jotain. Yläkerran wc:n putket olivat rikki ja sisään astuessamme lattialla oli paksu vesikerros. Avaintakaan kämppään Josella ei ollut vaan ulko-oven aukaiseminen tapahtui rikkinäisen ikkunan kautta. Päätimme vielä katsastaa muita vaihtoehtoja.

Palasimme koululle Rectorian luokse. Pepeä ei näkynyt enää missään, mutta hänen kaverinsa Giulio oli vahtimassa kamojamme. Morjestelimme ja jatkoimme matkaa.

Viiden kämpän katselmuksen jälkeen emme olleet vielä löytäneet mieleistämme, joten päädyimme vuokraamaan huoneen koulun asuntolasta. Haimme tavaramme Pepeltä (kaveri todellakin oli vielä vahtimassa niitä) ja suuntasimme lähiöpubiin. Juuri astuessamme sisään jättiscreeniltä kajahtaa Rasmusen Guilty; täälläkin tunnetaan siis hyvä musiikki. Oluita sai kolme yhden hinnalla ja ruoankin parilla eurolla.

Seuraavan päivän vietimme koulun uima-altaalla, elämä Meksikossa alkoi maistua.

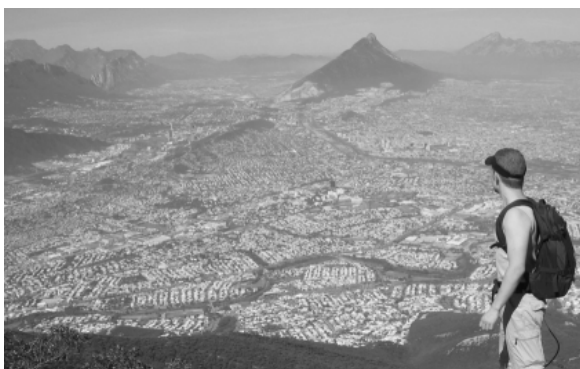

Tutalaiset maailmalla

Kaupunki

Monterreyssä asuu lähteestä riippuen 3-6 miljoonaa asukasta. Tarkkaa lukua ei tiedetä, joka kymmenes vuosi järjestetään laskenta, jolloin jokaisen pitää olla kotona. Virallinen laskija tulee oven taakse ja suorittaa laskennan. Luku riippuu myös siitä, lasketaanko yhteenkasvaneet lähiökaupungitkin mukaan.

Monterrey on varsin rikas kaupunki ja Forbes antoi sille parin vuoden takaisessa vertailussaan tittelin ”The Best Place to Do Business in Latin America”. Kaupunki on myös varsin turvallinen, juuri mitään ei ole kenellekään sattunut. Vaihto-opiskelijoista tosin moni on joutunut yöksi selliin nautittuaan alkoholia kadulla. Itse en ole viitsinyt tätä vielä kokea; yksilöselle ei pahemmin Meksikossa tunnetta...

Monterrey Cerro de la Sillalta käsin katsottuna.

Yliopisto

Instituto Tecnológico y de Estudios Superiores de Monterrey on varsin hyvä koulu missä tahansa mittapuussa. The Wallstreet Journal nimesi koulun 15 parhaan joukkoon maailmassa, jotka myöntävät MBA-tutkintoja. Muun muassa Princeton jäi Tecin taakse.

Myös käytännössä opetus on ihan hyvää, toki hajontaakin ilmenee. Opetuksen laadun takaa raha, lukukausimaksu on 3000 euron karvaammalla puolella. Rahalla saa kaikkea kivaa, Monterreyn kampuksella elää mm. peuroja, ankoja ja riikinkukkoja.

Opinnot

Vaikka vieraasta maasta löytyykin paljon uutta ja mielenkiintoista, on vuodesta hyvä jäädä jotain konkreettista käteenkin. Saavuttuamme paikan päälle valitsimme yliopiston tarjoamista sertifikaateista mielenkiintoisimman, sertifikaatin nimeltä ”International Business”.

Kukaan ei tietävästi ennen meitä TUT:lta ollut sertifikaattia valinnut, mutta meistä tämä kuulosti erinomaiselta. 25 ECTS:n laajuiset opinnot saa erinomaisesti sivuaineeksi jo syyslukukauden aikana. Paperilla saattaa hyvinkin olla arvoa myös itsellään, koska varsinkin Amerikan mantereilla Tec on varsin arvostettu opinahjo.

Vapaa-aika

Tec tarjoaa varsin paljon vapaa-ajan aktiviteetteja salsasta kitaransoittoon ja uimisesta jenkkiputukseen. Osa kursseista on myös ilmaisia, osa suomalaisen mittapuun mukaan hyvin edullisia.

Monterrey on vuorien kaupunki ja parin tunnin päästä löytyy paikka nimeltä Matacanes. Ensin kiivetään vuoren päälle ja sen jälkeen laskeudutaan sieltä vuoristojokea pitkin alas. Reittiin kuuluivat muun muassa pakollinen neljän metrin sukellus pimeässä luolassa ja kahdeksan metrin hyppy pimeyteen. Homma huipentui 12 metrin hyppyyn kallionkielekkeeltä jokeen. Ehdottoman hieno kokemus, suosittelen!!

Meksiko on iso maa ja välimatkat ovat varsin pitkiä. Toisaalta bussiliput ovat halpoja ja matkustamiseen tottuu nopeasti. Muutamia mainitsemisen arvoisia paikkoja ovat olleet Distrito Federal eli Mexico City, tuttavallisemmin DF ja Guanajuato. Myös Meksikonlahdella sijaitseva Tampico osoittautui mukavaksi viikonloppulomakohteeksi.

Mexico Cityn keskustori Zocalo.

Varsinkin isojen kaupunkien ulkopuolella ihmiset ovat ystävällisiä ja avoimia. Tecissä meno muistuttaa lähinnä Beverly Hillssiä. Meksikossa erot ovat nimittäin suuria. Rikkaat ovat täällä todellakin rikkaita ja kauniita.

Jarno Rantanen, México

jmr@iki.fi

Indecsin vuosikurssi 2002 Riikassa 13.-16.11.2004

Visuaalisesti kaunis matkakertomus

Vuonna 2002 haalariprojekti onnistui Indecsin fukseilta varainhankinnan osalta erinomaisesti, mutta hankituista varoista eroon pääseminen on sen sijaan osoittautunut huomattavasti haasteellisemmaksi tehtäväksi. Kun haalaritiimin aktiivit huomasivat Ryanairin aloittavan lentoliikenteen Tampereen ja Riikan välillä, he päättivät toimia. Kaksikymmentä nopeinta vuosikurssilaista pääsisivät projektirahoilla kolmeksi vuorokaudeksi Latvian pääkaupunkiin. Majoitus järjestettäisiin vuokraamalla yhteinen asunto koko porukalle internetistä löytyvien ilmoitusten perusteella.

Navakkaa sivumyötäistä

Lähdön hetki koitti koleana lauantai-iltana ja 20 ilmoittautuneesta 18 urhoollista ilmestyi paikalle sovittuna ajankohtana. Laskimme nopeasti, että tällä hävikkinopeudella paluumatkalle lentokentältä ei tarvitse ottaa kuin yksi taksi. Lähtöselvitys Pirkkalan lentokentällä sujui ongelmitta, mutta ensimmäisen yllätyksen koimme, kun lento lähtikin 20 minuuttia etuajassa. Lisäksi myötätuuli oli varmasti voimakas, koska perillä Riikassa olimme jo lähes 40 minuuttia aikataulusta edellä. Ryanairin strategia on ilmeisen nerokas: Myöhästyneiden lentojen määrä minimoidaan lisäämällä aikatauluihin parikymmentä minuuttia liikkumavaraa. Ei ole ihme, että yritys pärjää tilastoissa!

Riikan lentokentältä porhalsimme takseilla vanhaan kaupunkiin, jonka pääkadun varrella vuokraamamme asunto sijaitsti. Latviassa taksien hinnoittelujärjestelmä on vähintään yhtä mielenkiintoinen kuin Ryanairilla: Taksimme ajoivat saman matkan lähes perätysten, mutta kyydin hinta vaihteli huimasti. Kallein kyyti oli noin kaksi kertaa halvimman hintainen. Huhut kertovatkin, että Riikassa taksimittareissa on ylimääräinen nappi, jolla

kuljettaja voi helposti siirtää pilkun paikkaa. Opetus: Sovi matkan hinta aina etukäteen!

Historiallisia tuoksuja

Löysimme Riikan vanhan kaupungin tunnelmallisessa illassa rakennuksen, jossa asuntomme sijaitsti. Rakennus oli kaupunginosan tyyliin sopiva, eli erittäin vanhan näköinen ja sisään käytävään astuessamme totesimme myös käytävän ilman säilyneen ainakin hajun perusteella samana talon valmistumisesta lähtien. Kun hengitystä pidättäen nousimme rappusia ylöspäin, mieleen hiipi kaksi kysymystä: miltä itse asunnossa mahtoi tuoksua ja mistä netin asuntoilmoituksen kuvat oli copy-pastettu?

Perille päästyämme yllätys oli kuitenkin positiivinen. Asunto tuoksui inhimilliselle ja oli erittäin hyväkuntoinen ja siisti. Lisäksi se oli niin tilava, että jokainen löytäisi kyllä nukkumapaikan. Vuokraemäntinä toimineiden kahden nuoren, pitkäsäärisen venakon ilmeet olivat silti näkemisen arvoisia kun kuudelle hengelle tarkoitettuun asuntoon tunki sisään parikymmentä kovaäänistä teekkaria.

Asetuimme taloksi, poksauttelimme kuohujuomapullot auki ja valmistauduimme ensimmäistä yötä varten. Sovimme, että lähdemme porukalla Baltian suuriin paan yökerhoon Laroccaan. Ennen lähtöä oli ohjelmassa kuitenkin kunnan

Tututlaiset maailmalla

blow job -talkoot. Meidän piti nimittäin saada kolme suurta ilmapatjaa täytettyä, jottei kenenkään tarvitsisi nukkua lattialla, eikä asunnon kalustukseen tietenkään kuulunut minkäänlaista pumppua. Muutaman minuutin tehokkaan puhkumisen jälkeen psyykkinen olotila vastasi halpaa humalaa, joten suuntasimme yökerhoon.

Lava haltuun

Laroccassa meno oli kansainvälistä. Puolialastomat naiset tanssivat tankojensa ympärillä ja tanssikansaa oli tuhatpäin. Paikan hintatasokin oli miellyttävä, joten tanssiessa vuodettu hiki korvattiin kylmillä virvokkeilla. Eräs joukkioimme jäsen intoutuikin baltialaisesta tranceda niin, että rymisti yökerhon suurimmalle, tyhjillään olevalle lavalle esittämään suomalaisia tanssimooveja. Speaktaakkeli kesti noin 15 sekuntia, kunnes nopein järjestysmies syöksytaklasi staran lavalta.

Latviassa ei baareilla ole laissa säädettyjä kiinnimenoaikoja, joten meno jatkuu lähes niin pitkään kuin asiakkaita riittää ja meistäkin sinnikkäimmät juhlivat varhaiseen aamuun saakka. Yöllä hilpeyttä herätti ryhmämme kauppatieteilijävahvistuksen suihkukäynti. Sankarittaren insinööritaidot eivät riittäneet veden lämmön säätämiseen, joten hän peseytyi jääkylmällä vedellä kiihkeästi kirkuen.

Tarjoilija, pitsassani on maksamakkaraa!

ja leivästä. Mahat vielä hieman kurnien empiirinen tutkimusryhmämme päätti lähteä tutustumaan paikalliseen ruokakulttuuriin. Sovimme sopivan ruoka-paikan kriteeriksi sen, että sieltä saisi paikallista olutta. Muutaman tunnin kaupungilla kiertelyn ja shoppailun jälkeen päädyimme lopulta paikkaan, jossa olutta ei ollut tarjolla. Sen sijaan saatavilla oli runsaasti paikallista ruokaa ja valitsimme pöperöiden ulkonäön perusteella sopivia ateriakokonaisuuksia. Riikassa asiakaspalveluhenkilöillä näytti olevan sääntönä, että ulkomaalaisille ei puhuta sanaakaan, ei vaikka ulkomaalainen yrittäisi lausua ainoita osaamiaan latviankielisiä lauseita paperista. Myöskään vaihtorahaa ei koskaan annettu käteen vaan se pistettiin pöydälle.

Sunnun-
t a i n
aloitim-
me pirt-
te ästi
voileipä-
aamiai-
sella,
j o k a
koostui
kirjai-
mellisesti
voista

Ruokalajikkeet
o l i v a t
mielenkiintoisia.
E r ä ä n
leivoksen
sisältä löytyi
nakki, ja
nakista taas
hauskoja
sattumia.
P i t s a k s i

määritellyn piiraan tunnistetut täytteet olivat porkkana, maksamakkara ja paikallinen karvoitus. Näiden herkkujen maistelun jälkeen ainakin allekirjoittanut söi loppureissun hyvällä omallatunnolla pihvejä ja pastaa.

Päivän aikana osa ryhmästä kävi Riikan laitakaupungilla tutustumassa latvialaiseen lähiöelämään ja jotkut vierailivat myös automuseossa. Alkuillasta söimme kaikki yhteisen illallisen viihtyisässä italialaisessa ravintolassa. Maljapuheissa ei säästely ja tunnelma oli hilpeä. Yhden aterian lisukkeena ollut chilipaprika oli uskomattoman tulinen, mutta edellisen illan tanssi-idoli ei tätä tietenkään uskonut ja haukkasi itsevarmana kunnon palasen. Seuraavat kymmenen minuuttia sankari vietti vessassa ja muut nauroivat itsensä lähes chilipunaisiksi.

Run, suomipoika, run

Riika on pullollaan kasinoja, joten päätimme tehdä pieniä riskisijoituksia ja suuntasimme ison hotellin kasinolle. Tyylikkäässä paikassa oli oikeat kasinosäännöt, eli black jackissa sai tasapisteillä oman panoksensa takaisin ja mikä parasta, pelaajan seurueelle drinkit olivat maksuttomia! Muutama tunti kului kuin huomaamatta uhkapelien parissa ja huomaamatta myös tyhjiä laseja kasaantui pelipöytiin. Yksi edustajistamme väsähtikin

ilmeisesti
rankan päivän
seurauksena
niin, ettei enää
tuolilla pysynyt
ja hänet
o h j a t t i i n
balttilaiseen
t a p a a n
hellävaraisesti
k a d u l l e
virkoamaan.
Myös muu
seurue poistui
pian ottamaan
selvää mitä
k a v e r i l l e
k u u l u i .
K a s i n o l t a
l ä h d e t t i i n

Tutkalaiset maailmalla

keskimäärin voitokkaina ja äänekkäämpinä takaisin vanhaan kaupunkiin päin.

Ensimmäisenä ulos ohjatun uhkapelurin matkanteko oli hitaanlaista, joten paria saattajaa lukuun ottamatta muut olivat jo menneet menojaan, kun kadun rauhaa valvonut paikallinen poliisipartio kiinnostui näkemästään. Siinä suomipoika horjui mitään ymmärtämättä, kun virkavalta kyseli olennaisia. Me saattajat aloimme jo hieman huolestua, kun näytti ettei tilanne kehity mihinkään suuntaan, mutta yhtäkkiä tentattava sai loistoidean: "Juoksenpa pakoon!". Kaveri ravasi kohti horisonttia kuin Forrest Gump ikään! Miliisit ilmeisesti harkitsivat hetken perään lähtemistä, mutta räjähtivät sitten nauruun. Me yhdyimme hetken pakokauhun jälkeen nauruun ja hetken päästä liukenimme olkiamme kohautellen paikalta. Yö jatkui yökerhossa ja päättyi aamuun.

Where's my batgomobilephone?

Maanantai oli osalle ryhmäämme reissun viimeinen päivä. Ahkerat opiskelijat eivät malttaneet olla poissa luennoilta toisten jäädessä vielä päiväksi. Sunnuntaina oudon tyhjä kaupunki heräsi arkeen ja vanha kaupunki kuhisi ihmisiä. Päivä kului kaupunkia ja kauppoja kierrellessä ja kävivätpä jotkut myös keilaamassa. Oli vaikea tuntea olevansa ulkomailla, kun kaupungissa oli Stockmann, Seppälä ja Citymarket. Kun ensimmäisten lähdön hetki koitti, huomattiin että tanssiva chilisankarimme puuttui lähtevien joukosta. Mies oli ymmärtänyt lähtöajan väärin ja tuli kymmenen minuuttia sen jälkeen, kun muut olivat jo lähteneet taksilla lentokentälle. Paikalla olijat näkivät ehkä maailman nopeimman tavaroiden pakkaamisen ja ehti kaveri kaikessa tohinassa vielä rikkoa baarista lainaamansa tuopinkin.

Jäljelle jääneistä osa päätti tutustua paikallisiin viineihin ja osti kaupasta tietysti halvinta mahdollista puna- ja valkoviiniä, vaikka hyväksi tunnetut kansainväliset viinit olisivat olleet vain muutama

kymmenen senttiä kalliimpia. Maassa maan tavalla, ja vartioihan punaviinipullon kyljessä sentään itse Jeesus. Viinit olivat hyviä kuin eturauhassyöpä ja hyvän kuvan valkoviinin laadusta antaa se, että sokkotestissä sitä luultiin carilloksi. Kaikesta huomasi, että kyseessä oli jo kolmas ilta. Niin ihmiset kuin jututkin olivat lähinnä visuaalisesti hauskoja ja Kinder-munasta saatu batmobile kulminoi juttujen tason. Vai mitä kertoo se, että tämän kappaleen väliotsikkonakin toimiva kysymys raikui satoja kertoja illan aikana?

Viimeistä iltaa alustettiin (*alus* = olut latviaksi) kämpällä ja meno jatkui erinäisissä baareissa. Tiistaina väsyneet matkalaiset tekivät vielä viimeisiä ostoksia ja valmistautuivat kotimatkalle. Matkalaiset totesivat yksimielisesti, että Riika on todella siisti ja länsimainen kaupunki. Valitettavasti se näkyy myös hintatasossa, joka on pääosin aivan Suomen tasoa. Ehkä nimitys Pohjolan Pariisiksi on hieman liioiteltu, mutta ehdottomasti suositeltava matkakohde kaupunki joka tapauksessa on. Helsingin kokoisessa kaupungissa on paljon nähtävyyksiä ja puistoja ja erityisesti vanha kaupunki on hieno.

Tuuli oli ilmeisesti kääntynyt matkamme aikana, sillä myös paluumatkalla olimme Ryanin aikataulusta noin puoli tuntia edellä.

Toimittaja: Markus Mertanen

Kuvat: Jussi Hienonen, Markus Mertanen sekä muita reissussa olleita

In Fact

Laatu on itse asiassa kätevä kiertoilmaus

Viime numeron lähtökuopilla myslilandian Mike puhui kovasti teollisen elämäntapamme aiheuttamasta kaiken kommunikoinnin tutalaistumisesta. Puuttumatta tarkemmin tuon jargontäyteen pohdiskelun sisältöön voin omasta puolestani todeta, että pääasiallisesti mainittu kestävä kehitys ilmenee harvinaisen hirviömäisinä englannin kielen raiskauksina, usein jopa epämääräisenä tärkeilynä. Huolestuttavinta kuitenkin on se, etteivät useimmat aloittelevat, vielä valaistumattomat opiskelijat osaa täydellisesti hyödyntää tätä syviä sosiaalisia kuiluja luovaa ammattislangia. Tämä ongelma voidaan korjata (tosin rajatusti) vain akreditoitun sertifioijan hyväksymällä IQRS-luonteisella työkalulla, joka selkokielen selventämisen lisäksi antaa fuksille mahdollisuuden arvioida ryhmänsä toiminnan laatua. Aloittelijan ei tule pelätä epäonnistumista tässä vähemmän palkitsevassa tehtävässä, sillä todistetusti on ehdottoman tärkeää käyttää kaikkia opittuja termejä väärin ja väärissä yhteyksissä.

120704-D

Ylioppilaskunnan aliyhdistyksen tuotanto- ja palvelutoiminta:

Puoliohjatus jakson/ryhmän sisäisten prosessien arviointilomake TUTOR-QS-9300

1. Politiikka ja suunnittelu (75-90)

- 1.1. Onko ryhmälläsi periaatteet ja ylöskirjatut ohjeet liiketoiminnalle tärkeäksi tunnistetun kilpailun voittamiseksi? (25)
- 1.2. Soveltaako ryhmäsi tähän elementtiin liittyviä periaatteita erityisinä tavoitteina? (20)
- 1.3. Onko ryhmäsi tutor perehtynyt edellä mainittuihin näkökohtiin? (E, 30)

2. Merkittävien prosessien tunnistaminen, jäljitettävyyden ja ohjaus (25-35)

- 2.1. Onko ryhmäsi määritellyt toiminnassaan kriittisten elementtien (osa)prosessit? (25)
- 2.2. Onko (osa)prosessien määrittelyssä otettu huomioon seuraavat asiat:
  - 2.2.1. eri pulloluokkien tilavuudet? (5)
  - 2.2.2. Käyttöhenkilökunnan epäpätevyys? (5)
  - 2.2.3. Tammerkosken veden lämpötila? (5)
  - 2.2.4. Intian kuun lämpötila? (5)
  - 2.2.5. Saunalipukearvan "Ei voittoa"-tulema? (5)
  - 2.2.6. Sähkötalon käytävien sokkeloisuus? (5)
  - 2.2.7. Maksapihvit? (5)

2.2.8. sukupuolijakauma? (35)

2.3. Onko ryhmässäsi toteutettu menettelyjä, jotka perustuvat kriittisyyden arviointiin ja analyysiin? (12)

2.4. Onko ryhmässäsi varmistettu toiminnassa tarvittavien materiaalien jäljitettävyyden ja edelleenohjaus? (% - 5)

3. Suorituskyvyn tunnusluvut ja käytetyt tilastolliset menetelmät (E=No)

- 3.1. Onko ryhmäsi kehittänyt toimintaansa liittyvät suorituskyvyn tunnusluvut? (10)
- 3.2. Miten ryhmäsi henkilöstö tuntee nämä tunnusluvut ja kykenee hyödyntämään niiden osoittamat kehityssuunnat? (9)
- 3.3. Osoittavatko tunnusluvut myönteistä kehitystä? Kuinka pitkältä ajalta? (Lk 5)
- 3.4. Voidaanko osoittaa, että saadut tulokset ovat todella verrannollisia ryhmäsi toiminnan todelliseen tilaan? (8)
- 3.5. Hyödyntääkö ryhmäsi tilastollisia tekniikoita sekä sisäisten prosessien kyvykkyyden seurantaan, että tuotoksille asetettujen laatuvaatimusten määrittämiseen, valvomiseen ja todentamiseen? (7)
- 3.6. Mitä seuraavista tekniikoista ryhmässäsi on käytössä?
  - 3.6.1. JIT (6)
  - 3.6.2. JMO (25)
  - 3.6.3. QFD eli laatutalo (0)
- 3.7. Onko näyttöä siitä, että ryhmässäsi ymmärretään sellaiset tilastolliset perusasiat kuten keskiarvo, stabiiliprosessi ja sick sigma? (35)
- 3.8. Onko ryhmässäsi käytössä tilastolliseen prosessianalyysiin liitetty virheiden korjausjärjestelmä, ohjelma tai menettelytapa? (20)

4. Toimitukset ja niiden jälkeiset palvelut (100)

- 4.1. Onko kehitetty järjestelmä, joka varmistaa tuotelaadun kelpoisuuden suojelun aina alkutarkastuksesta lopulliseen toimittamiseen asti? (15)
- 4.2. Onko ryhmälläsi dokumentoidut ohjeet tarvittavista kuljetustavoista, reiteistä ja -pakkauksesta? (88)
- 4.3. Ovatko ulkopuolisissa järjestelmissä tapahtuvat suojatut prosessit "tilausohjautuvia"? (5,-)
- 4.4. Ovatko vastuut toimitusten jälkeisistä palveluista, niiden toteuttamisesta ja ylläpidosta selkeästi määriteltä suhteessa seuraaviin kohtiin:

- 4.4.1. TKL aikataulut (13,23,30,39)
- 4.4.2. jatkuvaveloitukselliset kuljetusjärjestelmät (max 9)

5. Innovatiivisuus ja dynaamisen organisaation toimintatapa (200)

- 5.1. Kannustaako ryhmäsi sinua innovatiivisiin menettelytapoihin ja impulsiiviseen palvelutoimintaan? (E 100, kurkumiini)
- 5.2. Voitko antaa jonkin esimerkin organisaatiosi luovasta toiminnasta, joka on johtanut prosessinhallinnan kannalta positiiviseen kehitykseen? (E 479b)

6. Sisäinen auditointi (30)

- 6.1. Kuinka useasti ryhmäsi arvioi itsenäisesti saavutettuja tuloksia koskien ylläksiteltyjä elementtejä? (Lk 5)
- 6.2. Onko sisäisten auditointien perusteella suoritettu korjaavia tai ehkäiseviä toimenpiteitä? (42)

TUTOR-QS-9301

Ohjeita TUTOR-QS9300-työkalun käyttäjälle

Arviointi tapahtuu haastattelujen ja toimintapaikoilla tapahtuvien kiertokäyntien perusteella. Jokaisesta kohdasta annetaan pisteitä kysymystyyppin mukaisen, kysymyksen loppuun sijoitetun pistemäärän ja luokan mukaisesti. Jos maksimipistemäärän edessä ei ole tunnusta, annetaan täydet pisteet ainoastaan tunnustuksen perusteella. Muissa tapauksessa, siis muissa kuin syyllisyyden myöntävissä tapauksissa pistemäärä on 0. Tästä ovat poikkeuksena tunnukset %, E ja kolmiomerkki. E ja Lk vaativat asiantuntijalausuntoa ja asiantilan todentamista. Tällöin pisteitä annetaan ryhmän korrektiin toiminnan mukaisessa suhteessa. %-merkki tarkoittaa pistemäärän ja tietyn kertoimen tuloa, joka perustuu arvioitsijan näkemykseen siitä, missä määrin ryhmä saavuttaa vaaditun tuloksen. Kaikki kohdat tulee omakohtaisesti todentaa ja ryhmän todistaa annetun vastauksen mukaisiksi.

1. Poliitiikka ja suunnittelu

- 1.1. Liittyen erilaisiin kisoihin, rasteihin ja kilpailuihin. Vaadittuja periaatteita ovat esimerkiksi itsensä naurunalaiseksi tekeminen, epäreilu peli, yleinen häiriköinti ja tuomarien lahjonta.

2. Merkittävien prosessien tunnistaminen, jäljitettävyyden ohjaus

- 2.1. Osaprosesseja ovat muun muassa tankkaus-, sauna-, fuksipisteiden kirjaus-, nesteidenvaihdanta-, kyykkä- ja lipunvarausprosessit. Opiskeluprosessin maininta johtaa osittaiseen hylkäykseen.
- 2.2. Tarvittavia esimerkkejä ovat pullon kierrättäminen ja kolmiobilelippujen

varaaminen ja jakaminen ryhmän sisällä.

3. Suorituskyvyn tunnusluvut ja käytetyt tilastolliset menetelmät

- 3.1. Käytettäviä tunnuslukuja voivat olla esimerkiksi käyttörahan määrä, veren alkoholipitoisuus ja saunan lämpötila
- 3.2. Onko joku ryhmästäsi istunut kiukaalle? Kykeneekö joku liikkumaan juhlissa selvänä?
- 3.3. Kuinka suuri osa ryhmästäsi kokee nyt olevansa alkoholisti? Oletteko onnistuneet kääntämään kaikki absolutistit?
- 3.4. Onko poliisi pidättänyt ryhmäsi jäseniä nudismin tai yleisen rauhan häiritsemisestä?
- 3.5. Ryhmän sisäisen kurin tulee huolehtia tarvittavien annoksien jakamisesta niille jäsenille, jotka eivät näytä pitävän hauskaa.
- 3.6. Tarkoittaen viimehetken koelukua, "Jonkun Muun Ongelmaa" ja yösijaa jossain muualla kuin katuojassa.
- 3.7. Viitteitä vähemmästä ymmärryksestä ovat laitoksen keskiarvoa korkeampi opintomenestys, alkoholijuomien läikyttely ja hirvittävä krapula (tai sen puute).
- 3.8. Taskumatti, pyyhe, oksennuspussi tai mukana kärsivä kuski.

4. Toimitukset ja niiden jälkeiset palvelut

- 4.1. Tärkeintä on pullon tai tuopin ehjänä pitäminen aina sen hankinnasta tyhjentämiseen asti.
- 4.2. Löysittekö Hämeenkadun approssa tankkauspisteille? Onko mehekattia hyötykäytetty?
- 4.3. Tarkoittaen baareja, nakkikioskeja ja vastaavia.
- 4.4. J a t k u v a v e l o i t u k s e l l i s i a kuljetusjärjestelmiä ovat taksit ja ahneet ystävät.

5. Innovatiivisuus ja dynaamisen organisaation toimintatapa

- 5.1. Kai ryhmänne tai joku sen jäsenistä on jo tehnyt jotain mielipuolista/älytöntä/sankarillista/tyhmää/nöyryyttävää, josta on hyvä muistutella hamaan tulevaisuuteen?
- 5.2. Tätä tapahtumaa on syytä kuvailla. Täydet pisteet annetaan vain riittävä dokumentaation (valokuvien) löytyessä. Onko internetissä jo sivusto, joka levittää tätä ilosanomaa?

6. Sisäinen auditointi

- 6.1. Kuinka useasti muistinmenetykset johtavat epämieluisien yllätysten ja edellisillan tapahtumien kertaukseen?
- 6.2. Koska sisäiset auditoinnit vaativat ehkäiseviä toimenpiteitä?

Toimittaja: Sami Pekkola

Venture Capitalismmin lyhyt oppimäärä

Indecsläisistä koostuva 20 hengen excursioryhmä lähti kylmänä aamuna 2.11.2004 kello 8:00 Matka-Maunon avustuksella kohti VC-toiminnan suomalaista kehtoa eli Helsinkiä. Konsultoinnin makua excuun saatiin jo bussimatalla, kun osa osallistujista opiskeli VC-toiminnan perusteita muutamasta prujusta.

Pääomasijoittaminen on sijoitusten tekemistä sellaisiin yrityksiin, joilla on hyvät kehittymismahdollisuudet. Pääomasijoittaja ei ole pysyvä omistaja, vaan pyrkii irtautumaan yrityksestä sovitun suunnitelman mukaisesti. Pääomasijoittajan tarkoituksena on tarjotun lisäarvon myötä edistää yrityksen arvonnousua. Arvonnousu realisoidaan irtautumisvaiheessa, jolloin pääomasijoitusyhtiö luopuu osuudestaan kohdeyrityksessä.

Pääomasijoittajan tuoma lisäarvo liittyy yleensä, rahoituksen lisäksi, strategioiden luomiseen, rahoituksen kokonaisjärjestelyihin, hallitustyöskentelyyn, budjetointiin, markkinointiin, johtamisjärjestelmien kehittämiseen ja toimialatuntemukseen. Pääomasijoittajan mukanaolo lisää yrityksen uskottavuutta sen muihin sidosryhmiin nähden ja parantaa myös muun rahoituksen saamisen mahdollisuutta. Lisäksi kohdeyrityksen käytettävissä on pääomasijoittajan kotimainen ja kansainvälinen yhteysverkko.

SITRA

Muutaman tunnin matkustamisen jälkeen ryhmä saapui Ruoholahden kaupunginosaan, jossa on paljon teknologiatoimintaa. Sitran toimipiste on Ruoholahden näyttävin, sillä Sitran 90 hengen henkilöstö työskentelee 72 metriä korkeassa Itämerentorin tornissa, jonka Sitra omistaa. Isäntänä Sitralla toimi Industry Venturesin puolelta liiketoiminnanjohtaja Tuomo Airaksinen. Hän esitteli lyhyesti Sitran toimintaa yleisesti sekä hiukan tarkemmin Sitran VC-toimintaa.

37-vuotias Suomen itsenäisyyden juhlarahasto, Sitra, on itsenäinen julkisoikeudellinen rahasto, jota

eduskunta valvoo. Sitran toimintaa ohjaa annettu laki. Toiminnallaan Sitra pyrkii edistämään Suomen taloudellista hyvinvointia. Keinoja ovat tutkimus ja k o u l u t u s , innovaatioiden ja uuden liiketoiminnan kehittäminen sekä pääomasijoittaminen. Sitra ei siis ole

pelkästään pääomien hallintaan keskittynyt vaan osallistuu aktiivisesti taloustietämyksen levittämiseen ja kehittämiseen esimerkiksi julkaisemalla erilaisia tutkimuksia. Sitran yleisenä tavoitteena on myötävaikuttaa siihen, että Suomi kehittyy johtavaksi maaksi huipputeknologian ja osaamisen sekä niiden edellyttämien uusien toimintamallien käyttöönotossa. Sitra pyrkii toiminnallaan reagoimaan nopeasti Suomen kilpailukyvyn ja talouskasvun kannalta merkittäviin asioihin.

Sitra hallinnoi noin 600 miljoonan euron pääomia. Pääoma on saatu aikoinaan valtion omistuksista. Pääoma on kasvanut mukavasti etenkin kun mukana on ollut pientä saapasyritystä. Sitran Venture Capital -toiminta on jaettu

kolmeen erilliseen ryhmään: PreSeed, Life Sciences ja Industry Ventures. Sitran VC-strategia on riskipitoisempaa kuin muiden toimijoiden, koska Sitra pystyy rahoittamaan myös sellaisia ideoita, joita muut Venture-yritykset eivät uskalla rahoittaa. Sitralta voi siis saada rahoitusta, jos kukaan muu ei anna.

Lyhyen esittelyn päätteeksi Airaksinen näytti mitä Sitran johtoryhmä sekä hallintoneuvosto eli muun muassa Esko Aho, Raimo Sailas, Ilkka Kanerva ja Ben Zyskowitz tekevät 16-kerroksessa: saunovat. Rakennuksen ylin kerros on kokous/saunatilaa. Erikaisuutena verrattuna muihin penthouse-kokoustiloihin oli hirsisauna, joka on nostettu nosturilla rakennuksen ylimpään kerrokseen.

Helsinki Sightseeing

Sitran nopean esittelyn jälkeen jäi CapManin tilaisuuden alkamiseen kolmisen tuntia aikaa, jota jokainen käytti haluamallaan tavalla. Oma neljän hengen sissipartioni yritti keksiä jotain järkevää tekemistä. Päätimme pitää miehisyydestämme kiinni ja olla menemättä kauppoihin. Vapaa-aika tuli käytettyä biljardia pelaamalla sekä päivän aiheeseen sopien ruokailemalla Jing Cheng Chinese Capital Restaurantissa.

CapMan Oyj

CapManilla isäntinä toimivat teknologiatiimistä sijoitusjohtaja Vesa Walldén ja sijoituspäällikkö Janne Martola, joka on valmistunut TKK:n

tuotantotalouden osastolta vuonna 2000. Pääaineena hän on lukenut yritysstrategiaa. Diplomityön kautta hän oli päässyt CapManille vakituiseksi. Isännät esittelivät Venture Capital -toimialaa ja samalla myös CapMania yrityksenä. Tilaisuus oli vapaamuotoinen ja illan paras sijoitus olikin CapManin siideri, olut ja viini -sektori. Myös isännät sijoittivat jatkuvasti kyseiselle sektorille.

CapMan hallinnoi noin 1,8 miljardin euron varallisuutta, joka on sijoitettu 144 yritykseen. Sijoitustoiminta CapManilla on jaettu kolmeen tiimiin: BuyOut, Teknologia ja Life Science. Kilpailijoihinsa verrattuna CapMan on menestynyt hyvin: keskimäärin sijoitettu euro on saatu takaisin jopa 4,4-kertaisena. CapMan on tai on ollut rahoittamassa mm. seuraavia yrityksiä: Copterline, Tiimari, Noiro, KotiPizza, Serena, Ramirent, Elcoteq, Marli, Foreca, Setec, Satama Interactive, Flexim ja monet muut. Parhaimmat sijoitukset ovat olleet Aldata sekä lobox, joka myytiin vuonna 2000 espanjalaisille 1 370 000 000 markan hintaan (nollia on oikea määrä). Alan kovuudesta kertoo jotain se, ettei loboxia ollut enää olemassa vuoden 2002 alkupuolella. CapMan on myös mukana listaamassa tamperelaista bioyritys Inion:ia Lontoon pörssiin joulukuussa.

Esittelyiden jälkeen tuli isäntien kehittämä pienen casen ratkaiseminen. Osallistujat jaettiin neljään ryhmään. Tehtävänä oli yrittää ratkaista annettujen tietojen perusteella esimerkkiyritykselle markkina-arvoa. Puoliksi nopalla heittämällä ryhmät saivat oikealla planeetalla olevia lukuja. Erikoisen hyvä case-toimintamme huomattiin myös osakemarkkinoilla, sillä CapManin pörssinoteeraus nousi illan päätteeksi 6,59%.

Loppuilta meni lämmintä ateriaa syödessä sekä jutusteltaessa. Martola kertoi mm. sijoittaneensa aikoinaan opintolainansa Soneran B-optioihin ja jopa tienanneensa niillä. Kumpikin isäntä kertoi pitävänsä työstä, koska Venture Capitalistin työ on haastavaa, monipuolista, saa olla monessa mukana (esim. hallitusjäsenyydet) ja työssä on tietynlaista draivia. CapManin sijoitustyöntekijöistä puolet on valmistunut kauppakorkeasta ja toinen puoli teknillisistä korkeakouluista. Joillakin työntekijöillä on tuplatutkinto.

Excun aikana opittiin, että VC-toiminnan voi kiteyttää lyhyesti kaavaan: hanki jotenkin muilta pääomaa (esimerkiksi eläkerahastoilta), sijoita saatu pääoma viisaasti yrityksiin, kehitä yrityksiä, myy yritykset kun löydät yrityksille sopivia ostajia. Sijoituksien epäonnistuessa menetät muiden rahoja. Sijoituksien onnistuessa saat osan voittorahoista. Koskaan et siis häviä omia rahoja. Nerokasta!

Toimittaja: Johan Kurka

GALLUP

Joulu on taas!

- 1) Joululomasuunnitelmat?
- 2) Parasta joulussa?
- 3) Joululahjatoiveet?
- 4) Uudenvuodenlupaus?

Antti Laaksonlaita, I.vsk

- 1) Teen töitä ja hautaudun yksinäisyyteen.
- 2) Rauha, rakkaus ja läheisyys.
- 3) Musta Corvette ja maailmanrauha. Sekä mustia boksereita!
- 4) Lopetan v-sanan käytön.

Jukka Aho, II.vsk

- 1) Kotitöitä kotona. Lisäksi luen jutun John Kerrystä loppuun Newsweekistä.
- 2) Joulutortut... Kauniiden ja Rohkeiden joulujakso.
- 3) Seikkailua ja maailmanrauha.
- 4) En juo, polta ja kiroile (sormet ristissä).

Pekka Paaskunta, II. vsk

- 1) Opiskelen kemiaa, teen yrityseni tilinpäätöksen ja lähdän ryypäämään Riigaan.
- 2) Loma, kinkku ja pukki.
- 3) Toivon lisää lomaa ja tunnin enemmän vuorokauteen. Ja mustia, sopivankokoisia, siistejä sukkia.
- 4) En enää tee lupauksia, niistä on pelkästään harmia.

Thomas Matthews, II. vsk

- 1) Nautin lomasta, enkä opiskele. Mietiskelen myös ensi vuoden budjettia.
- 2) Tunnelma - lumi, kuusi, lahjat ja illallinen.
- 3) En ole vielä ehtinyt miettiä asiaa.
- 4) Hankin itselleni tyttöystävän.

Haastattelu ja kuvat: Tonttu apureineen

SIELUNVIHOLLINEN

Sielu on minuus. Sielussa on varastoituneena ihmisen muistot, niin hyvät kuin pahatkin. Lisäksi sieluun yhdistyy omatunnon ohjaavat komennot, aivojen tuottamat rationaaliset käskyt ja opitut käytöstavat. Sielu, ja sen havaitseminen on asia, joka erottaa ihmiset eläimistä. Joillekin sielu on osa ihmisestä, joka matkaa muualle kun elämä erkanee ruumista, mutta tässä sielu on puhtaasti inhimillinen ominaisuus, joka tekee meistä itsemme. Silti sielua ei voi nähdä tai mitata, sen olemassaolo on vain havaittava itse. Eräs tapa huomata sielun olemassaolo, on musiikki. Massatuotettu pop-musiikki, jossa tärkeintä on artistin ulkonäkö, ei koskaan synnytä kestäviä ja koskettavia kappaleita. Sen sijaan musiikki, joka on tehty intohimoisesti ja omasta palavasta halusta, kestää aikojen halki, koska musiikista voi havaita sille annetun osan jonkun sielusta.

Sielu on haavoittuvuin osa ihmistä. Se voi saada parantumattomia haavoja ja ruhjeita pelkistä sanoista. Se voi murentua pieniksi palasiksi täysin mitättömistä fyysisistä teoista. Lähimmäisen menetyks, rakkaimman ihmisen sanat tai epäonnistuneet teot voivat syöstä sielun ja koko ihmisen alimmalle epätoivon tasolle. Jos ihmisellä on murskattu, ruhjottu ja alistettu sielu sisällään, se heijastuu harmautena iholla ja silmien loisteen menetyksenä. Ihminen ei ole enää kokonaisuus vaan malja ilman viiniä. Tällainen ihminen voi hukkaa maailman pauhuun ja meteliin, jos hänen kädestään ei kukaan pidä kiinni.

Jokainen meistä on sielunvihollinen. Kaikki meistä ovat tehneet jollain tavoin pahaa toiselle ihmiselle – toiselle sielulle. Huomaamattaankin on saattanut ottaa tukahduttavan kuristusotteen toisen, jopa tuntemattoman ihmisen sielusta. Jotkut ihmiset ovat

tietoisesti sielunvihollisia. Heille on nautinto alistaa toisia, nauttia siitä apatiasta, johon he ovat muut ajaneet. He saattavat jopa ylpeillä teoillaan. He tietävät mihin lyödä syvät haavat, jotka eivät parane

kuin hitaasti, niin hitaasti, jos ollenkaan. Heitä on kaikkialla ympärillämme. Vaimojaan pahoinpitelevät miehet, vastuuttomat vanhemmat, tahallaan vanhempia ärsyttävät lapset, ylimieliset prinsessat tai prinssit, kaiken tietävät arvostelijat ja muita paremmat ihmiset

ovat kaikki sielunvihollisia. Jokainen on omalla tavallaan valmis olemaan toiselle sielunvihollinen jokaisena päivänä.

Ovatko kaupunkimme asukkaiden silmät kiinni kuin melisokeilla? Emmekö näe sitä kipua joka kumpuaa itsestämme? Positiivisinkin kulkija on joskus yksin itsensä kanssa. Onko hänellä tarpeen hetkellä joku, joka nostaa pystyyn kun itse ei pääse? Ei liene rangaistus, jos käymme hetken yhtä matkaa.

Ota minua kädestä. Pidä hetki.

*Suurena vaikuttimena CMX:n kappale
Sielunvihollinen, levyltä Aion, v.2003*

T

Case Konserni – Vuoden 2005 teekkarijäynäjä

Valtavat henkiset voimavarat, oikea teknologia, loppuun mietityt tuotteet ja oikea-aikainen penetroituminen Jyväskylän markkinoille, siinä kaava jolla Konserni hankki jälleen uuden sulan hattuunsa. Seuraavassa tarina siitä kuinka joukkueemme tie johti voittoon 27.-28.10.2004 pidetyissä kansallisissa jäynäkisoissa.

Kaikki sai alkunsa vain neljä vuorokautta ennen kilpailun alkamisajankohtaa, kun ilmoitimme suostumuksemme lähteä hakemaan poikaa Tampereelle useamman välivuoden jälkeen. Vasta tällöin monelle selvisi kilpailun todellinen luonne: kolme jäynää ja reilu vuorokausi aikaa. Vastassa oli siis lähes mahdoton tehtävä ottaen huomioon ajallisten resurssien niukkuuden, mutta dynaaminen tiimimme näki asian eri tavalla. Edessämme oli mahdollisuus suorittaa jotain ennennäkemätöntä. Toiminta lähti vauhdilla käyntiin ja jo kahden vuorokauden kuluttua oli jäynä-portfoliomme valmiina, täynnä ajankohtaisia teknologiaan perustuvia ratkaisuja. Seuraavaksi oli edessä resurssien hankinta ja tehtävää riitti. Hankittavana oli mm. yksi neuroverkko, useampia päähän asetettavia faradayn happeja, aivojen kuvantamislaitte sekä mobiili editointilaitteisto.

K i s a t
alkoivat
varsinaisesti
keskiviikkona
a a m u l l a
klo 09:00.
O s a
tiimistämme
s a a p u i
ensimmäisen
jäynämme
toteutus-

paikalle noin yhden avaimen irrottamiseen ajoneuvon lukkopesästä kuluvan ajan myöhässä, kuitenkin kaikki tarvittavat resurssit paikalla. Kohteena oli Kolmikulman kauppakeskus ja tavoitteena testata lääkäripulan ratkaisijaa NeuroMediä. Palvelussa ihmiset kertoivat oireensa koneelle joka löytää näitä vastaavan diagnoosin ja antaa hoito-ohjeet, esimerkkitapauksena viisi vuotta kestäneeseen sairaseläkkeeseen suositeltiin iloista ja avointa mieltä. Paikan päällä selvisi että tarve vastaavanlaiselle ratkaisulle on olemassa ja että joidenkin mielestä se on jopa Euroopan-laajuinen. Samalla saimme havaita että alalta löytyy myös kilpailijoita. Tosin he eivät vielä olleet yhtä pitkällä omassa tuotekehityksessään, esimerkiksi järjestelmässämme käytetyt kolmiulotteiset itseorganisoidut kartat (SOM) ihmetyttivät asiantuntijoita. Heillä kun oli ainoastaan

kaksiulotteisia käytössä. Lisäuskottavuutta jäynän hyvyydelle toi sen saama näkyvyysaika MTV3:n kymmenen uutisten loppukevennyksessä, kuka näki?

Samanaikaisesti tiimimme toinen osa soluttautui Jyväskylän yliopistoon kyltereiden luennotte koekäyttämään LearnWithUs:n kehittämää päähän asetettavaa Faradayn happeja. Laitteen tarkoituksena oli suojata käyttäjänsä oppimista häiritseviltä sähkömagneettiselta säteilyltä. Ilmeisestikin hyvin helppouskoisten kauppatieteilijöiden mielestä tälläkin teoriolla oli tieteellinen perustansa. Kokeilun tuloksetkin olivat mairittelevia. Koehenkilöistä 25 % kertoi laitteen parantaneen huomattavasti oppimiskykyä ja pienen alkujännityksen jälkeen laite tuntui jopa luonnolliselta. Hieman negatiivisempaa palautetta saatiin ainoastaan luennoitsijalta. Hänen mukaansa naurun pidättely tuotti vaikeuksia näitä takarivissä istuneita teletappeja katsellessa.

Kilpailun aikataulu oli tiukka ja pakollisesta aiheesta, terveydestä, tehty jäynä tuli olla palautettuna jo samana päivänä klo 13:30 mennessä. Alkupäivän kireällä tahdilla ei kuitenkaan ollut ryhmämme toimintaan häiritsevää vaikutusta vaan jäynäys jatkui tauotta. Viimeisen jäynän kohteena oli Jyväskylän matkakeskuksen heterogeeninen käyttäjäryhmä. Heterogeenisiä he olivat ainakin siinä mielessä määrääkö heidän elämänsä järki vai tunne. MedIndecs testautti kehittelemäänsä aivojen kuvantamislaitetta opiskelijoiden avulla. Samalla saatiin selville ihmisten toimissa vaikuttava takapiru. Ja jälleen mentiin hönöön, niin psykologi kuin lääkärikään ei osannut aavistaa teekkareiden olevan asialla.

Noin yhdeksän tuntia paikkakunnalle saapumisen jälkeen oli ilta purkissa. Tai ei nyt ihan, illan saunassa päästiin vielä harrastamaan psykologista sodankäyntiä kanssakilpailijoiden seurassa. Heistä

oli selvästi aistittavissa hermostuneita ilmeitä heidän nähdessään meidän itsevarman esiintymisemme ja kuullessaan joukkueemme suoriutuneen jo kaikista kolmesta jäynästä. Onnistuneiden toteutusten jälkeen seuraavana aamuna panostimme kukin omalla tavallamme dokumentoinnin hiomiseen liikkuvan studiomme avulla. Jotkut renderoivat, jotkut kirjoittivat ja jotkut pyrkivät museoon. Jokaisen panos tulisi kuitenkin olemaan välttämätön voitton saavuttamiseksi.

Vihdoin koittikin aika laittaa kaupungit paremmuusjärjestykseen.

Kaikki joukkueet kokoontuivat Vesilinnan ravintolan upeisiin puitteisiin esittelemään omia jäyniään arvovaltaisen tuomariston eteen. Jo esittelyjen aikana kävi hyvin selväksi, että joukkueemme on mukana kärkikahinoissa, mutta kuinka vakuuttavasti – se jäi nähtäväksi. Tuomariston julkistaessa päätöksensä vakuutti se kuitenkin kaikki ylivoimaisuudestamme. Yleiskilpailun voiton lisäksi

joukkueemme saavutti jakamattoman ykkössijan kategorioissa Paras pakollinen jäynä ja Paras jäynä sekä jaetun ykkössijan kategoriassa Teknologiaintensiivisin jäynä. Vain Paskin jäynä kategoriassa ryhmämme ei yltänyt muiden joukkueiden suoritusten tasolle.

Poika siis saatiin Tampereelle monen vuoden tauon jälkeen ja sitä pääsee nyt ihailemaan Indecin kiltahuoneella. Samaan paikkaan ilmestyy lähiaikoina myös lainattavaksi kooste jäynistä digitaalisessa muodossa. Lopuksi haluaisin vielä esitellä

tiimimme johon kuuluivat itseni vpj. Jarkko Järvenpään lisäksi pj. Mikko Kuitunen, pj. Juhana Vaurio, vpj. Jaakko Marila, vpj. Pekka Paaskunta, kokelas Mikko Hakola ja sihteeripiston Maija Järvi.

Toimittaja: Jarkko Järvenpää

KONE International Trainee Program

Seize your opportunity to gain valuable international experience

Would you be interested in working in Europe, North America or Asia for 3 to 6 months and learn more about KONE at the same time?

The answer is KONE International Trainee Program. We provide a work placement for 20–30 engineering and business students every year in our foreign units.

If you are interested in a challenging opportunity in a foreign environment, check our Corporate web site for further information. Go to the Careers section and learn more about the program.

Sanna Hildénin elämän aakkosia

Naisnäkökulmaa sarjaamme Elämän aakkosia tuo Sanna Hildén. Hän valmistui vuonna 1998 ja työskenteli sen jälkeen Nokian palveluksessa. Työelämä tuli näin tutuksi ja kokemusta karttui esimerkiksi knowledge management -tiimin vetämisestä. Tämän jälkeen tutkijanura kuitenkin vei mennessään, ja Sanna palasi takaisin entiseen opinahjoonsa viimeistelemään työn ohessa aloitetun väitöskirjansa. Elokuun lopussa väitellyt Sanna työskentelee nykyisin vanhempana tutkijana Teollisuustalouden laitoksella. Hän on mukana hiljattain perustetussa CTR - tutkimusryhmässä, jota vetää Saku Mäkinen. Sanna ei kuulu varsinaiseen opetushenkilöstöön, mutta jotkut ovat luultavasti törmänneet häneen teknologiajohtamisen perusteiden harjoituksissa tai seminaariryhmän vetäjänä.

Toivottavasti Sanna tulee jutun myötä lukijoille tutuksi. On syytä muistaa, että laitoksella työskentelee monia opiskelijoille vähemmän näkyviä henkilöitä, joiden työpanos kuitenkin on korvaamatonta. Tutkijan nimike ei myöskään tarkoita kammioonsa kirjojen keskelle hautautunutta henkilöä – päinvastoin. Sanna toivoikin, että opiskelijat uskaltaisivat ottaa yhteyttä mieltä askarruttavissa kysymyksissä.

Tässä siis tulevat Sanna Hildénin elämän aakkoset. On yllättävää, miten 29 kirjaimeen voi tiivistää elämän tärkeät asiat, mutta tässä Sanna on onnistunut.

A Aaah... – nautiskelu ja hemmottelu on tärkeää

B Barcelona – yhdistelmä työtä, harrastusta ja lomaa – tullut rakkaaksi
...sorry... nippanappa B...

D Dynamiikka – voimat kiinnostavat

E Enkelit

F Fragile – ensimmäinen taiderakkauteni

G Grafiikka – harrastus ja ovi uuteen maailmaan

H Oma kulta

I Ihminen – kiinnostavin näkökulma aika monessa jutussa

J Järvet – tärkeimpiä hommia; uimista, hiihtoa, soutua, tuijotusta...

K Koti – kaiken keskiö

L Luopuminen – "Saat sen mistä luovut" on hyvin murjaistu

M Mökki – tärkeimmät juuret ja juurakot

N Neljämillinen – työnimi maha-asukille

O Orientoituminen – olen kova valmistautumaan

P Perhe – paras ja pahin, tärkeintä kuitenkin

Q Quattro – ainoa ominaisuus autoilussani, mistä tulee kehuja

R Ravustus – ja muut tärkeät rituaalit

S Syöminen – hyvä ruoka, parempi mieli

T Tiede ja taide – suunnaton rikkaus saada olla välissä

U Uudistuminen ja muutos – tutkimuskohde, mutta myös oma ansani...

V Veli – veljeys, lojaalius – veli auttaa vanhempien kestämisessä

W Wine – ja miksei muutkin drinksut

X XX – kiitos onnettarelle kromosomiarvonnasta!

Y Yksinäisyys

Z Zzz... – uni on ihanaa Åland ja saaristomaisema – haaveita ja seikkailuja (ks. kuva)

Ä Äiti – äidit ja tyttäret... rakasta ja vaikeaa, miehet älkööt yrittäkö ymmärtää

Ö Öykkäri – raskasta katseltavaa

Sanna Hildén

Toimittanut: Heini Niemi

WÄRTSILÄ® is a registered trademark.

Play your own song

We offer you the opportunity to pursue an international career with a global industry leader. We expect you to have the energy to succeed, a commitment to excellence, and excitement at being part of a highly professional team. Visit www.wartsila.com to find out how 12,000 people in 60 countries support Wärtsilä's customers.

Työelämää Ruukilla tutalaisen silmin

Vettä satoi kuin... no, ainakin jonkin verran, kun tähtireportterikaksikko E. Mattila sekä J. Vaurio lähtivät köröttelemään Herwoodista kohti Hämeenlinnaa ja Ruukin tehtaita. Matka meni

onneksi
a i v a n
h y v i n
emmeikä
suinkaan
saapuneet
paikalle
akateemista
varttia
myöhässä
vaan jopa
pikkuisen
aikaisessa!
M e i d ä t

otti vastaan jo muutamia vuosia talossa työskennellyt Marko Kuitunen. Kahvikupposellisen jälkeen seuraamme liittyi myös Kimmo Vierimaa. Ja siitähän se haastattelu alkoi...

Kuten kaikki varmaan jo arvasivatkin, nämä herrat olivat aikoinaan tehneet varsin oivallisen uravalinnan ja lähteneet opiskelemaan tuotantotalouden diplomi-insinööreiksi. Tosin hieman eri reittejä. Marko, joka aloitti opintonsa vuonna 1991, opiskeli ensin Oulun yliopistossa koneella. Sekä tekniikka että talous kiinnostivat miestä, minkä vuoksi hän alkoiinkin suunnitella siirtyvänsä lukemaan tuotantotaloutta. Vietettyään vuoden Oulussa, hän sitten vaihtoikin maisemaa ja aloitti tuotantotalouden opinnot Lappeenrannassa. Pääaineenaan hän luki logistiikkaa sekä sivuaineenaan konetekniikkaa. Valmistuminen tapahtui melko ripeässä tahdissa, ja tammikuussa 1997 hänellä oli kädessään DI:n paperit.

Kimmolla sen sijaan oli jo heti alusta selvät sävelet opintojen suhteen. Hän tiesi jo yläasteella haluavansa diplomi-insinööriksi ja niinpä hän sitten hakikin silloiselle TTKK:lle opiskelemaan. Paikka tuli tuotantotalouden puolelle vuonna 1999, jossa hän luki tuotantoa sekä konepajateollisuuden tuotantotekniikkaa. Vuonna 2003 joulukuussa mies olikin jo valmis diplomi-insinööri.

Kumpikaan miehistä ei tunnusta harrastaneensa kohtuutonta biletystä opiskeluvuosiltaan. "Sopivassa suhteessa, totta kai", vakuuttaa Kimmo. Marko taas sanoo saaneensa bileistä tarpeekseen Oulussa viettämänsä "fuksivuoden" jälkeen, joten Lappeenrannassa oli ihan mukava keskittyä

enemmän opiskeluun. He eivät myöskään ole olleet sen kummemmin kiltä- tai muita aktiivejakaan. Ilmeistä päätellen nämä herrat ovat kuitenkin viettäneet antoisan ja hauskan opiskelijaelämän.

Seuraava kysymyksemme lohduttanee kovasti kaikkia duunarihommia kesätöinänsä tehneitä tutalaisia. Kyllä sitä voi päästä hyviin hommiin vaikka olisikin ollut töissä kaupan kassalla tai turvetta keräämässä nevalle. Ensimmäiset kesätyöpaikat olivat Markolle lähinnä rakennushommia. Kesällä 1994 hän pääsi ensin töihin erälle keskisuomalaiselle konepajalle ja myöhemmin samana kesänä 1,5 kuukaudeksi tehdastyöhön Sveitsiin. Vaikka työt olivat edelleen haalarihommia, ne olivat silti erittäin antoisia. Vasta seuraavana vuonna avautui mahdollisuus päästä töihin Ruotsiin, jossa tarjolla oli enemmän opintoja vastaavaa työtä.

Myös Kimmo vietti ensimmäiset opiskelijakesänsä haalarihommissa. Vuonna 2002 hän pääsi ensimmäisiin koulutusta vastaaviin kesätöihin Ruukille ja on siitä lähtien ollut enemmän tai vähemmän kytköksissä firmaan. Hän myös sai diplomityönpaikkansa Ruukilta kesätöittensä ansiosta. Työ käsitteli kitkasahausta, terien testausta ja kustannuksien laskemista. Marko, joka myös teki diplomityönsä Ruukille, käsitteli omassa työssään putkipalkkien toimituslogistiikkaa Keski-Eurooppaan. Hän myös sai töitä diplomityönsä kautta.

Ensimmäiset oikeat työpaikkansa miehet saivat hyvien kontaktiensa ansiosta. Kimmo oli kesätöittensä ansiosta onnistunut pikku hiljaa saamaan jalkaansa oven rakoon, mikä helpotti huomattavasti työpaikan saamisessa. Tottahan tuttu kaveri on helpompi ottaa töihin kuin aivan vieras. Marko sai Ruotsissa ollessaan solmittua hyviä kontakteja Ruukille siellä olleiden yksiköiden kautta.

Marko Kuitunen ja Kimmo Vierimaa

Kontakteista oli apua Suomessa, sillä kun joku henkilö on tuttu yrityksessä, se helpottaa kummasti töihin pääsyssä.

Millaisia työtehtäviä tuotantotalouden diplomi-insinööriä sitten voi olla Ruukin kaltaisessa yrityksessä? No, varmasti hyvin monenlaisia, mutta tässä on nyt ainakin kaksi esimerkkiä. Kimmo toimii kehitysinsinöörinä Hämeenlinnan putkitehtaalla. Hän sovittaa uusia tai massaräätälöityjä tuotteita tuotantoon ja kehittää tehtaan tuotantoprosessia. Tavoitteena on yleisesti parantaa tuotannon toimivuutta, eli nostaa käyntiasteita, parantaa kustannustehokkuutta jne. Lisäksi toimenkuvaan kuuluu kaikenlaista sekavaa nuorelle kehitysinsinööriä sopivaa. Omien sanojensa mukaan hänen työhönsä kuuluu paljon käytäntöä, eikä yksikään päivä ole samanlainen kuin toinen. Kimmo on myös ollut mukana tekemässä laatujärjestelmää Hämeenlinnan putkitehtaalle.

Markon työtehtävät poikkeavat jonkin verran Kimmon työtehtävissä. Siinä missä Kimmon työnä on kehittää tuotantoa Hämeenlinnan putkitehtaalla, hänen hommansa on kehittää ja ylläpitää kaikkien putkitehtaiden laadunhallinnan toimintoja, keskittyen ensisijaisesti tilastollisen laadunohjauksen menetelmien käyttöönottoon ja tietämyksen levittämiseen putkituotannossa. Näiden lisäksi laadunhallinnan operatiiviset tehtävät sekä kehityshankkeisiin osallistuminen vetäjän tai asiantuntijan roolissa kuuluvat toimenkuvaan.

Kysyttäessä tulevaisuuden suunnitelmia työuran suhteen ei kumpikaan haastateltavistamme halunnut lähteä spekuloidaan. "Joskus tietysti olisi mukavaa vaihtaa työtehtävää, mutta tässä vaiheessa ainakin motivaatio on kova tehdä juuri näitä hommia", pohtii Marko. Kimmolla on samantapaiset ajatukset asiasta. Lisäksi hän on juuri aloittanut tämänhetkisen työtehtävänsä, joten uutuudenviehätys on vielä ilmeisen suuri. Kummallakaan ei myöskään ole hätä eikä hoppu ylenemisen kanssa. Molempien mielestä on järkevää edetä työurallaan kaikessa rauhassa, jotta ehtii nähdä organisaation alemmatkin portaat eri näkökannoilta. Näin on helpompi sitten suurena tirehtöörinä ymmärtää organisaation toimintaa kokonaisuutena.

Tässä kohdassa varmasti kaikkia teitä lukijoita kiinnostaa tieto, mistä opintojen aihealueesta on ollut

näiden herrojen mielestä eniten hyötyä. Markon mielestä jo pelkästään diplomi-insinöörin koulutus

yksistään on erittäin hyvä näihin työtehtäviin. Lisäksi hän painottaa talousaineita ja laatua käsitteleviä kursseja. Yllättäen hän nostaa myös esille tilastomatematiikan kurssin. Myös Kimmon mielestä teollisuustalouden kurssit ovat olleet eräitä kaikkein hyödyllisimmistä, varsinkin tuotantoon liittyvät. Lisäksi hän nostaa esille tuotantotekniikan sekä laadun yksiksi tärkeimmistä asioista.

Sekä Marko että Kimmo viihtyvät hyvin työssään. Erityisesti työn monipuolisuus saa päivät kulumaan erittäin rättoisasti. Molemmat myös liputtavat hyvän työympäristön ja mukavien työtovereiden puolesta. Kimmon pitää myös tyytyväisenä se, että voi nähdä työnsä tulokset. Markon mielestä viihtyvyyteen vaikuttaa lisäksi vastuun ja haasteiden riittävyys. Liika on tietysti aina liikaa, mutta sopivassa määrin ne antavat mielekkyyttä työlle.

Kun reporterikaksikkomme pyytää haastateltaviaan listaamaan joitakin syitä siihen, miksi juuri tutalaisen teekkarin/diplomi-insinöörin kannattaisi hakea Ruukille töihin, mehevät miehet miettieliäksi. "Mielestäni firma on mainettaan notkeampi eikä suinkaan niin kaavoihin kangistunut kuin yleisesti luullaan", sanoo Marko. Kimmon mielestä työtehtävät ovat mukavia ja eteneminen urallaan on mahdollista riippuen aivan omasta motivoituneisuudesta. Lisäksi mikäli joku halajaa päästä ulkomaille töihin, on sekin Ruukilla mahdollista. "Myös palkka on hyvä" Kimmo lisää listaan, "tai sanotaan nyt niin, että se on ainakin kilpailukykyinen" hän virnistää lopuksi. Myös hyvät työsuhte-edut ja tietysti mukavat työtoverit ovat molempien mielestä hyviä syitä tulla Ruukille.

Lopuksi pyysimme vielä haastateltaviltamme terveisiä sekä hyviä käytännön vinkkejä opintoja ajatellen. "Oma aktiivisuus on kantava voima!" toteaa Marko hetken mietittyään. Hänen mielestään on myös tärkeää pitää oma linja opiskeluissa: "Sellaisista kursseista, jotka eivät itseä kiinnosta, ei välttämättä saa täyttä hyötyä". Kimmo on myös samoilla linjoilla. "Lue sitä mikä itseäsi kiinnostaa, jotta pääset itseäsi kiinnostaviin töihin", hän kuittaa.

Haastattelun jälkeen näpsimme vielä valokuvia kuin paparazit ikään. Tai ainakin melkein. Kiltamme kameran akut tyhjenivät nimittäin ensimmäisen laukaisun jälkeen. Sitten alkoi hirvittävä paristojen etsintä, joka päättyi siihen, että saimme kokonaan toisen kameran käyttöömmme. Onneksi kuitenkin saimme jotakin ikuistettua tätä lehteä varten. Pian sen jälkeen tyytyväinen kaksikko matkasikin jo muistivihkoineen ja kameroineen takaisin kohti Tamperetta.

Teksti: Emilia Mattila
Kuvat: Juhana Vaurio

SEURAAVASSA NUMEROSSA:

Uusi hallitus esittäytyy!

Kyykkä ja muut talven
riemut

Juttuja exeuilta

Aakkosia
laitoksen väeltä

Kolumneja ja matkakertomuksia

Sekä paljon muuta uutta ja upeaa. Älä siis
missaa lehteä!

.

Vuoden 2004 Infacton toimitus haluaa kiittää
lukijakuntaa yhteisestä vuodesta ja toivottaa
kaikille hauskaa joulua ja oikein hyvää ja
menestyksestä uutta vuotta 2005!

Tavoitepositio

JOKAINEN ON OMAN ELÄMÄNSÄ TOIMITUSJOHTAJA.

Kauppalehti